

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΘ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

15 ΜΑΪΟΥ 1952

ΑΡΙΘ. 11

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Περί τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης, πρωτοβουλία τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Σπυρίδωνος Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ πλατείᾳ Ὁμοιοῖας συνεκροτήθη πάνδημον συλλαλητήριον πρὸς διατρένωσιν τοῦ πανελληνίου πόθου ἀπελευθερώσεως τῆς ἑλληνικῆς μεγαλονήσου καὶ ἐνωματώσεως αὐτῆς εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Ἦδη ἀπὸ τῆς 10 π.μ. ἤρξαντο κρούμενοι οἱ κώδωνες πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς ἐξαγγελίαν τοῦ γεγονότος, ἀπὸ δὲ τῆς 11 π.μ. πᾶσαι αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι διέκοψαν τὰς ἐργασίας των, πάντα τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια καὶ τὰ σχολεῖα ἀνέστειλαν τὰ μαθήματα, ἐκλείσθησαν δὲ καὶ πάντα τὰ καταστήματα, τὰ ἐργαστήρια, τὰ ἐργοστάσια κλ., πρὸς συμμετοχὴν πάντων εἰς τὸ συλλαλητήριον. Πρὸς τοῦτο προκηρύξεις καὶ ψηφίσματα ἐξέδωκαν πάντα τὰ σωματεῖα τῆς χώρας: αἱ ὀργανώσεις, ἐνώσεις, ἑταιρεῖαι, ἐπιτροπαί, συννομοσπονδίαί, οἱ σύλλογοι, σύνδεσμοι, κλάδοι, τὰ δ. συμβούλια, τὰ κέντρα κλ. τὸ κέντρον τῆς πόλεως διεκοσμήθη διὰ σημαίων, μυριάδες δὲ λαοῦ κατέκλυσαν τὴν πλατείαν καὶ τὰς παρόδους.

Περί δὲ τὴν μεσημβρίαν ἡ Α.Μ. ὁ Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου «Μπάγκειον» εἶπε τὸν ἀκόλουθον λόγον:

Δαὲ τῶν Ἀθηναίων,

Διετία σχεδὸν παρήλθεν ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν, προσῆλθες εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον, ἵνα διαδηλώσῃς τοὺς δόσιους πόθους σου καὶ τὴν ἀκλόνητον θέλησίν σου περὶ ἐνώσεως τῆς μαρτυρικῆς Μεγαλονήσου Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Ἡ συγκέντρωσις ἐκείνη ὑπήρξε μεγαλειώδης, πρωτοφανὴς εἰς ὄγκον, ὑποδειγματικὴ εἰς σεμνότητά καὶ ὑπέροχος εἰς πατριωτικὴν ἔξαρσιν. Καὶ ἡ ἀξίωσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο σύμφωνος πρὸς τὴν διὰ τοῦ Δημοψηφίσματος ἐκδηλωθεῖσαν ἀπόφασίν των, συμφώνως καὶ πρὸς τὰ ἀπαράγραπτα καὶ διακηρυχθέντα δικαιώματα τῶν λαῶν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεώς των.

Ἡ Πανελλήνιος Ἐπιτροπή, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ Ψηφίσματος σου ἀνέθηκας νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν προαγαποποίησιν τῶν κοινῶν πόθων τῶν ἐν Κύπρῳ ἀλιτροῦτων καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐλευθέρων Ἑλλήνων, δὲν ἐπρόδωσε τὴν ἐντολήν σου, οὐδὲν παρέλειψε πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς διπλῆς ἀποστολῆς τῆς. Ἡ μία ἦτο νὰ διαφωτίσῃ τὴν παγκόσμιον καὶ ἰδίως τὴν Βρετανικὴν κοινὴν γνώμην καὶ πείσῃ τὴν ὑπεύθυνον Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης τῆς ἰκανοποιήσεως τοῦ δικαίου αἰτήματος τῶν Ἑλ-

λήνων. Ἡ ἄλλη ἦτο νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ σθενώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἵνα ἀναλάβῃ ὑπευθύνως καὶ ἐπισημως τὸν χειρισμὸν τοῦ ζητήματος καὶ ἀναγάγῃ τὴν ἱεράν ὑπόθεσιν εἰς τὸ διεθνὲς πεδίον.

Παρὰ ταῦτα, τὸ ζήτημα παραμένει ἄλυτον καὶ οὐδεὶς λόγος προβάλλεται σοβαρὸς πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν δύο φίλων καὶ συμμάχων λαῶν.

Ἡ κυρίαρχος ἐν Κύπρῳ Δύναμις, εἴτε ἐπισημως εἴτε ἀνεπισήμως, οὐδὲν ἀντιτάσσει ἐπιχείρημα δυνάμενον, ἔστω καὶ προσχηματικῶς, νὰ δικαιολογήσῃ τὴν στάσιν τῆς, ἣτις παραμένει πλέον φανερὰ ἐκδηλωσις βίας καὶ παραβίασις τῶν διεθνῶς καθιερωμένων ἀρχῶν περὶ ἐλευθερίας καὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

Διότι οὔτε ἡ γνησιότης τοῦ Κυπριακοῦ Δημοψηφίσματος τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἐὰν τοῦτο ἀπετέλει κώλυμα, δὲν εἶχε παρὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ Δημοψήφισμα, ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῶν Ἀρχῶν τῆς Κατοχῆς.

Οὔτε τὴν ὑπαρξίν μειοψηφίας ἐν τῇ νήσῳ δύναται σοβαρῶς νὰ ἐπικαλεσθῇ ἡ μειοψηφία αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ ὄλου πληθυσμοῦ, ἡ δὲ Ἀγγλία εἶναι χώρα τόσοσιν νομοταγῆς καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν σεβομένη τὴν πλειοψηφίαν, ὥστε εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς πολιτικὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη νὰ κυβερνᾶται ἀδιαταράκτως ἀπὸ πλειοψηφίαν, μὴ φθάνουσαν τὰ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Οὔτε ἡ ἀμφισβήτησις τῶν ἱστορικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία ἐσημειώθη εἰς τὰς στήλας ὀργάνων τινῶν τοῦ Βρετανικοῦ τύπου, εὐρίσκει ἀπήχησιν, ὄχι εὐρυτέραν, ἀλλ' εἴμεθα βέβαιοι οὐδὲ εἰς τὴν συνείδησιν αὐτῶν τούτων, οἵτινες προχείρως ἐφεύρουν τοιοῦτον ἀσπίδος καὶ κωμικὸν ἐπιχείρημα.

Οὔτε, τέλος, τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἀμύνης τῆς Μεσογείου καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν συμμαχικῶν βάσεων ἐπὶ τῆς Μεγαλονήσου εὐσταθεῖ, ὅσῳ καὶ ἂν αἱ βάσεις αὗται προσλαμβάνουν ἰδιάζουσαν σημασίαν, κατόπιν τῶν μεταβολῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς Μεσογείου. Διότι δὲν δύναται

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Κυπριακόν.— *Μητροπολίτου πρώην Λήμνου Βασιλείου, Σκύριοι Ἀρχιερεῖς (β').— Ἀμίλκα Σ. Ἀλιβιζάτου, Καθηγητοῦ τοῦ Παγ/μίου Ἀθηνῶν, Γρατιανός.— Πρεσβυτέρου Ἰωάννου Σπ. Ράμφου, Ἡ ἔσρη τῶν ἐν οὐρανῷ φανεῖτος σημείου τοῦ Σταυροῦ.— Ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ἑορτασμός τῆς 25 Ματίου.— Ἀποστολ. Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἐκθεσίς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1951-1952.— Διεθνὲς Συμβούλιον διὰ τὴν Χριστιανικὴν Ἠγεσίαν (ἔγγραφο).*
— *Παρατηρήσεων Στήλη: Ἡ ἐλευθερία διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσική. Ὁ διδάσκαλος. Εἰς τὴν εἶξιν.— Χρονικά.— Βιβλιογραφία.*

νὰ ἀγνοηθῆ ἢ μέχρις αὐτοθυσίας προσήλωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας, ἣτις ἀποτελεῖ καὶ τὴν συμμαχικὴν ὑπόθεσιν. Διότι, τοῦναντίον, πολὺ μεγαλύτερα ἀσφάλεια θὰ ὑπάρχη, ἐὰν οἱ σύμμαχοι περιβάλλονται ἀπὸ ἐλεύθερον Λαόν, ἰκανοποιηθέντα ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς ἀμειψθέντα διὰ τὰς μέχρι τοῦδε θυσίας του. Τί λοιπὸν προτιμοῦν οἱ φίλοι μας Βρεττανοί, νὰ ἔχουν δούλους ἢ ἐλευθέρους λαοὺς ὡς συμμάχους;

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἀτεγκτος καὶ ἀνθαίρετος ἀκαμψία τῆς εὐεργέτιδος καὶ προστάτιδος Δυνάμεως, ἣτις μόνον εἰς μεγαλοψύχους χειρονομίας ἔχει συνειθίσει μέχρι τοῦδε τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, προκαλεῖ κατάπληξιν καὶ πληροῦ πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἀγωνίζονται πάντοτε μεταξὺ τῶν πρώτων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας καὶ βλέπουν τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἰσχυρῶν νὰ ἀθετῶνται καὶ τὰς δικαίας προσδοκίας των νὰ διαφεύδωνται καὶ τείνουν νὰ πιστεύσουν, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν, ἣτις ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, δύναται νὰ τὴν χαίρειται ὅλος ὁ κόσμος καὶ νὰ τὴν στερεῖται ἡ Ἑλλάς.

Καὶ ἡ πικρία αὕτη καθίσταται ἔτι μεγαλύτερα—αὐτόχρομα ἀφόρητος—κατόπιν τῶν γεγονότων τοῦ τελευταίου καιροῦ, τὰ ὁποῖα κατὰ σειράν εἶναι τὰ ἑξῆς:

Πρὸ μηνῶν ἀνέλαβε τὴν διακυβέρνησιν τῶν τυγχῶν τῆς Ἀγγλικῆς Κοινοπολιτείας ὁ Οὐίνστον Τσώρτσιλ, ἀνὴρ εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ὁποίου πολλὰ ὀφείλει ἡ Ἑλλάς καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἱστορικὸν ὄνομα μὲ πολλὴν ἐδγνωμοσύνην καὶ θαυμασμὸν θὰ ἀναφέρουν πολλοὶ γεγεαὶ τῶν Ἑλλήνων. Ποῖος λοιπὸν Ἕλληνας, ἐνθουσιούμενος τὴν πρὸ 38 ἐτῶν τῷ 1914 προσφορὰν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δὲν ἐθεώρησε τὴν τελευταίαν ἀνοδὸν του εἰς τὴν Ἀρχὴν ὡς ἀσφαλῆ ἐγγύησιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ πανελληνίου πόθου;

Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς, ἀφ' ὅτου ἐπανηγουρίσθη καὶ διεσαλπίσθη ἡ πολιτικὴ χειραφέτησις τῶν Σεκουσιῶν. Δὲν φθονοῦμεν αὐτούς. Τοῦναντίον χαίρομεν καὶ εὐχόμεθα πᾶσαν ἐθνικὴν εὐδαιμονίαν εἰς τοὺς συμπαθεῖς μεσογειακὸς γείτονας. Ἄλλ' ἄρα γε δὲν ἐδικαιούμεθα νὰ ὑπολογίζωμεν ἐπὶ ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς αὐτοὺς μεταχειρίσεως ἐκ μέρους τῆς μεγάλης συμμαχου καὶ προστάτιδος Δυνάμεως;

Πολὺς δημοσιογραφικὸς θόρυβος γίνεται περὶ προσεχοῦς χειραφετήσεως τοῦ Σουδάν.

Ὀλιγότερον λοιπὸν καὶ τῶν Σουδανέζων βαρύνει εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν λαῶν τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας ὁ Ἑλληνικὸς λαός;

Ἄς ἀναφέρωμεν τέλος καὶ τὸ πρόσφατον γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐθέρωμεν ἐλπίδας, τῶν ὁποίων ἡ διάψευσις προκαλεῖ αὐτόχρομα πνιγμονήν. Συνκεντρώθησαν ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις προσωπικότητες, τῶν ὁποίων τὴν παρουσίαν δὲν ἐφαίνοντο δικαιολογοῦντα τὰ κατ' ἐπίφασιν γεγονότα. Ἡ ἀναχώρησις τῆς Ἀγγλικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς δὲν ἀποτελεῖ λύτρωσιν ἀπὸ ἐπαχθῆ Κατοχῆν διὰ τὰ ἀξίη καὶ τὴν παρηγορησθῆ ἰσορροπῶς. Τοῦναντίον ὁ ἀποχωρισμὸς προσφιλῶν συμμαχῶν, εἰς τοὺς ὁποίους πλὴν τῶν ἄλλων ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ διατήρησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τόπου αὐτοῦ, μᾶλλον λύπην καὶ στενοχωρίαν εἶναι φυσικὸν νὰ προκαλῆ.

Διὰ τοῦτο ὁ Ἑλληνικὸς λαός, εὐχαρίστως πιστεύων ὅτι ἐπιθυμεῖ, ἠθέλησε νὰ διίδη εἰς τὸν ὄγκον τῆς συγκεντρώσεως ταύτης τὴν προθεσίαν ἐξαγγελίας εὐχαρίστου γεγονότος. Τὴν γνώμην ταύτην ἴσως συνεμερίζετο καὶ ἡ ἐπίσημος Κυβέρνησις καὶ ἴσως διὰ τοῦτο δὲν ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα κατὰ τὴν διάκριαν τῶν συνομιλιῶν, ἵνα μὴ ἐμφανισθῆ ὡς ὠθηῖσα ἀνοικτὰς θύρας. Διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῆ εἰμὴ ὡς βαρεῖα ἀμέλεια ἢ ἐπὶ τόσας ἡμέρας σιωπῆς καὶ ἡ ἀπώλεια πολυτίμου εὐκαιρίας.

Ἄλλ' ἀτυχῶς οὐδὲν ἀνεκινώθη, καὶ ἡ πικρὰ ἀπογοήτευσίς συνεκέντρωσεν ἡμᾶς σήμερον καὶ πάλιν, ἵνα διατρανώσωμεν τὴν πικρίαν μας καὶ διακηρύξωμεν, ὅτι, ἐὰν ἡ τὴν Ἑλληνικὴν Κύπρον κατέχουσα Δύναμις ὑπολογίξῃ ἐπὶ τῆς ἐξαπίσεως τοῦ ἐνδιαφερόμετός μας καὶ τῆς διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου ἀμβλύνσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος, ἀπατάται δεινῶς. Διότι ἡ ὑπόθεσις τῆς Κυπριακῆς ἐλευθερώσεως οὔτε νὰ παρελκυσθῆ, οὔτε νὰ παρακαμφθῆ, οὔτε νὰ λησμονηθῆ δύναται. Ἡ ἐλευθέρωσις τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν ἀποτελεῖ τὸ φῶς, ὑπὸ τοῦ ὁποίου θάλλεται, καὶ τὸν ζωογόνον ἀέρα, τὸν ὁποῖον ἀναπνέει εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἡ ψυχὴ ὄλων τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἑλληνικὸς λαός πιστεύει, ὅτι δὲν δύναται νὰ διαφεύγῃ τὴν προσοχὴν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀλήθεια αὕτη, διερωτᾶται, χωρὶς νὰ εὐρίσκη ἀπάντησιν, εἰς τί ὀφείλεται ἡ ἀτεγκτος καὶ ἀνθαίρετος ἀκαμψία τῆς προστάτιδος Δυνάμεως. Διότι δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ εἰς δῆθεν προθεσίαν τῆς νὰ τιμωρήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Διότι δὲν τιμωρεῖ τις φίλον οὐδεὶς δὲ ὑπῆρξε περισσότερον πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος μέχρις αὐτοθυσίας φίλος τῆς Ἀγγλίας, κατὰ τὰς σκληρὰς στιγμὰς τῶν κοινῶν κινδύνων, ὅσον ὁ Ἑλληνικὸς λαός, κατὰ τὰς ὁμολογίας αὐτῶν τῶν Ἀγγλων ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων, διασαλπισθείσας εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν καὶ δι' ὄλων τῶν μέσων.

Ἄλλ' οὔτε εἰς τὴν ἄλλην παρεχομένην ἐξήγησιν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι δηλαδὴ ἡ προστάτις Δύναμις ἐπιθυμεῖ νὰ θέσῃ εἰς δοκιμασίαν τὴν θέλη-

λυσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας του, ἐκτιμῶσα ταύτην μὲ τὸ μέτρον τῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας εἶναι διατεθειμένος νὰ ὑποστῇ.

Καὶ ἐπικαλοῦνται οἱ ὑποστηρίζοντες τοῦτο, τὸ παράδειγμα τῆς Αἰγύπτου, ὅπου τὸ χυθὲν αἷμα τῶν Αἰγυπτίων πατριωτῶν προήγαγε τὴν ἐθνικὴν τῶν ὑπόθεσιν. Ἀποκοροῦμεν μετ' ἀγανακτῆσεως τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ὡς ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς ἐξώθησιν εἰς βιαίαν αἱματηρὰν ἐπανάστασιν.

Λαὸς ὅμως, ὁ ὁποῖος ἐχειροφῆτησεν ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων Ἰνδῶν, ἀνευ μιᾶς ρανίδος αἵματος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἐπιτάμησον, καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐντάσεως τῆς ἀγγλικῆς αὐτοκρατορικῆς ιδέας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιθυμῇ αἷμα πρὸς θεμελίωσιν καὶ στερεώσιν τῆς Κυπριακῆς ἐλευθερίας.

Ὅποσοδήποτε παραμένει μικρὰ ἀλήθεια, ὅτι, παρὰ τὴν διασαλπίζομένην ἰσότητά τῶν λαῶν, ὅπως εἰς τὰς ἰδιωτικὰς, οὕτω καὶ εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς, οἱ ἰσχυροὶ φαίνονται συνήθως ἔχοντες δίκαιον καὶ οἱ ἀδύνατοι ἄδικον. Διὰ τοῦτο προτιμῶμεν, παρὰ τὸν κίνδυνον νὰ θεωρηθῶμεν ἄδικοι, νὰ ἐπιρρίψωμεν τὴν εὐθύνην τῆς καθυστερήσεως τῆς ποθητῆς λύσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἀπὸ ἀδεξιότητα ἢ ἀτολμίαν δὲν ἠδυνήθη νὰ πείσῃ ἢ νὰ πειθαναγκάσῃ τὴν εὐεργέτιδα Δύναμιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διεθνῶν τῆς ὑποσχέσεων. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι καὶ δι' ἡμᾶς, ὅπως καὶ διὰ πάντα Ἑλληνα, εἶναι ἀποκρονοντική ἡ ἰδέα τῆς ἐμφανίσεως τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀντιδικούσης εἰς Διεθνή Δικαστήρια πρὸς παλαιὰν καὶ μεγάλην Εὐεργέτιδα καὶ Προστάτιδα.

Ἐπάρχει βεβαίως ὁ κίνδυνος ἡ τοιαύτη προβολὴ τῶν δικαιωμάτων μας, ἐπειδὴ συμβαίνει νὰ μὴ εἰμεθα ἰσχυροί, νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἰταμότης καὶ νὰ καταστῆσῃ ἡμᾶς ἀσυμπαθεῖς, ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ ἄλλη λύσις. Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ἀπευθυνθῶμεν ἔτι ἀπαξ πρὸς τὴν μεγάλην μας Σύμμαχον καὶ Προστάτιδα, ἐξαιτούμενοι κατανόησιν, εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν υπεύθυνον Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν πολιτικὴν Ἡγεσίαν γενικώτερον καὶ ν' ἀξιόσωμεν, ὅπως οὐχὶ πλέον μὲ ἡμίμετρα καὶ ἐμμέσως, ἀλλ' εὐθαρσῶς καὶ ἀπ' εὐθείας ζητήσῃ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου.

Ἐὰν ἡ θρασυτης προκαλῆ ἀντιπάθειαν, ἢ σεμνὴ τόλμη ἐν τῇ διεκδικήσει δικαίου καὶ δόσιου αἰτήματος, ἐπισπᾶται τὴν ἐκτίμησιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντιπάλου. Δὲν θέλομεν καὶ δὲν εὐχόμεθα καὶ πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ προφθάσῃ νὰ συμβῇ, ἀλλὰ δὲν θὰ πταίωμεν ἡμεῖς, ἐὰν ὁ Ἕλληνας ἀντιπρόσωπος εὐρεθῇ ἀντιμέτωπος τοῦ Βρετανοῦ εἰς τὸ διεθνὲς βῆμα, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦτο δὲν θὰ παύσωμεν νὰ ἀγαπῶμεν, νὰ ἐκτιμῶμεν καὶ νὰ εὐγνωμονῶμεν τὴν μεγάλην Προστάτιδα, δι' ὅσα ὑπὲρ ἡμῶν ἔπραξε.

Ἦδη, ἄς τοιςσπῇ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ ἄς κατανοηθῇ πανταχόθεν, ὅτι εἰς ζητήματα συνειδήσεως καὶ ἐλευθερίας οὐτε διαπραγματεύσεις οὐτε συμβιβασμοὶ χωροῦν, διότι οὐδεμία ζημία καὶ οὐδεμία ἀφέλεια ἐκ τούτων ὑπολογίζεται. Καὶ ἡ

ἐλευθέρωσις τῆς Κύπρου εἶναι ἐκ τῶν ζητημάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μόνον ἢ ἄμεσος καὶ αἰσία λύσις δύναται νὰ τεματίσῃ. Ἡ ἐλευθερία διὰ τοὺς Ἑλληνας εἶναι ζήτημα συνειδήσεως καὶ πίστεως ἱεροῦ, εἰς δὲ τοιαῦτα ἱερά ζητήματα «Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις».

Καὶ ἤδη μίαν θεομὴν σύστασιν. Γνωρίζετε πόσον εὐκολος εἶναι εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἡ παρεξήγησις τῶν ἐκδηλώσεων. Χάριν λοιπὸν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, συνιστῶ θεομῶς καὶ ἀξιῶ, ὅπως κρατηθῇ ἡ σημερινὴ ἐκδήλωσις εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον σοβαρότητος καὶ σεμνότητος, εἰς τὸ ὁποῖον διετηρήθη καὶ ἡ συγκέντρωσις τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου. Ἡ ἱερότης τῆς ὑποθέσεως ἀποκλείει ἀπολύτως τὴν ἀνάμειξιν οἰουδήποτε ἄλλου σκοποῦ καὶ ἄλλης ἐπιδιώξεως. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, ὅπως εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ψηφίσματος διαλυθῆτε ἡσυχῶς, ἐμπιστευόμενοι εἰς τὴν οἰκείαν Ἐπιτροπὴν τὰς περαιτέρω ἐνεργείας.

Μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν θὰ παρακούσητε εἰς τὴν πατρικὴν μου ταύτην σύστασιν καὶ παρακλήσιν, σὰς καλῶ ὅπως ἀναφωνήσωμεν: Ζήτω ἡ ἐλευθέρα Κύπρος!

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀποκατασταθείσης ἡσυχίας, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς τοῦ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος ἀρχιμανδριτῆς Ἱερώνυμος Κοτσώνης ἀνέγνωσε τὸ κάτωθι ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη διὰ βοῆς ὑπὸ τοῦ Λαοῦ:

«Ὁ Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, συνελθὼν σήμερον τὴν 8ην Μαΐου 1952 εἰς πάνδημον συλλαλητήριον, εἰς τὴν πλατεῖαν Ὀμονοίας, ἀφοῦ ἤκουσε λόγον ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδωνος, Προέδρου τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως Κύπρου
Ψηφίζει:

1) Ἐκφράζει τὴν ζωηρὰν ἀγανάκτησίν του, διότι αἱ κατὰ καιροὺς Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς χώρας γενικώτερον τόσῃν χλιαρότητα ἐπέδειξαν ἐναντι τῶν ζητημάτων τῶν δύο ὑποδούλων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ δὴ ἐναντι τῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου, καίτοι δὲν παραγνωρίζει τὰς προσφάτως καταβληθείσας προσπάθειάς διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ζητήματος.

2) Ἀξιῶ ἐντόνως καὶ ἐπιτακτικῶς παρὰ σύμπαντος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τάχιστα, σαφῶς καὶ συντόμως ἀναλάβουν τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἀμέσου καὶ ὀριστικῆς ἱκανοποιήσεως τῆς πανελληνίου ἀξιώσεως τῆς ἐνώσεως, προσφεύγοντες καὶ ἐνώπιον τοῦ ΟΗΕ, διότι

3) Θεωρεῖ ὅτι διὰ πάντα Ἑλληνα ἀποτελεῖ στίγμα ἀνυπόφορον τὸ νὰ κρατῆται ὑπὸ δουλείαν ἡ Ἑλληνικὴ Μεγαλόνησος. Τοῦτο δὲ κατόπιν τῶσιν μακρῶν ἀγῶνων καὶ τοιοῦτων βαρυτάτων θυσιῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ καθ' ἡν στιγμὴν ἀφ' ἐνὸς μὲν προσφέρει ἤδη τὸ μερίδιόν της εἰς αἷμα ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ καλεῖται νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν παγκόσμιον ἄμνηναν τῶν φιλελευθέρων ἐθνῶν.

4) Ἐκλαμβάνει ὡς δεινὴν προσβολὴν δι' ὀλόκλη-

ρον τὸν Ἑλληνισμόν τὴν πείσμονα καὶ ἐπὶ τοιαύτα τὰ αἰῶνος παρατεινομένην ἄρνησιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὅπως ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸν πανάρχαιον καὶ ἱστορικὸν λαὸν τῆς Κύπρου τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, τοῦτο δὲ ἐνῶ ἀνεγνώρισε τοῦτο εἰς τὸσους ἄλλους λαοὺς καὶ ὑπόσχεται νὰ τὸ παράσῃ καὶ εἰς ἄλλους.

δ) Ἐκφράζει τὴν πανελληνίον θέλησιν περὶ συνεισσεως τῆς φιλίας τῶν πατέρων μας πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, φιλίας θεμελιωθείσης διὰ κοινῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν ὑπὲρ τῶν παγκοσμίων ἰδανικῶν, φιλίας ὁμως τιθεμένης σοβαρῶς ἐν κινδύνῳ, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ πανελληνίον τοῦτο αἴτημα. Ταυτοχρόνως προειδοποιεῖ, ὅτι, ἐξαντλήσας πᾶν ὄριον ὑπομονῆς, θεωρεῖ ὡς ἐμπαιγμὸν τῶν ἰερωτέρων ἰδανικῶν τὴν ἔλλειψιν οἰασδήποτε κατανοήσεως διὰ τὸ τόσον δίκαιον αἴτημά του ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου.

β) Ποιεῖται ἐκκλησίαν πρὸς πάσας τὰς πεπολιτισμένας καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀγαπώσας χώρας, ὅπως θελήσουν νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν μόνην εἰς ἐλευθέρους καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπῶντας λαοὺς ἀρμόζονσαν λύσιν, τὴν φιλικὴν διευθέτησιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

γ) Ἐπαναλαμβάνει ὅτι εὐρίσκεται πάντοτε παρὰ τὸ πλεονὸν τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ πράξῃ τὸ πᾶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ Πανελληνίου τούτου αἰτήματος.

Ἀναθέτει εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὅπως ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν Ψήφισμα ὅπου δεῖ.

ΣΚΥΡΙΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ (*)

β) Ὅτι οἱ, κατὰ καιρούς, ἔνετο διοικηταὶ αὐτῆς, οἱ ῥατοῦροι καλούμενοι, οὐ μόνον δὲν ἔστεργον εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν προνομίων αὐτῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπίεζον τοὺτους εἰς τὴν καταβολὴν τῶν φόρων χρησιμοποιοῦντες κατ' αὐτῶν πιεστικὰ μέσα, εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας ἐκπληρώσεως τῶν, ἐν προκειμένῳ, ὑποχρεώσεων, ὡς διαδλέπομεν ἐν ἐγγράφῳ τῆς 31 Ἰανουαρίου 1504 ἔχοντι οὕτω. 31 Ἰανουαρίου ^m (=more Veneto) 1503—1504. «Ἐπειδὴ φοῦστά τις κατοίκων τῆς Σκύρου εἶχεν ἐπιφέρει ζημίας εἰς Τούρκους ὑπηκόους, ἡ Γερουσία διατάσσει τὸν Προνοητὴν τοῦ Στόλου (Provveditor in Armata) νὰ στείλῃ εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις, ὅπως ἀποδοθῇ δικαιοσύνη καὶ νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ ὑφισταμένη μετὰ τῆς Τουρκίας εἰρήνη, πρὸς δὲ τούτοις προκηρύσσει ἐπὶ τοῦ προκειμένου una crida ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου (Senato Mare reg. 16, φ. 304α) (†).

γ) Ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπρηθύνθη ἡ ὡς ἄνω ἀναφορά, ἡ νῆσος αὕτη ἐμαστίζετο ὑπὸ πενίας, ὥστε οἱ κάτοικοι αὐτῆς νὰ μὴ δύνανται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν φορολογικῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων.

δ) Ὅτι, κατ' αὐτὴν, ἡ Ἐπισκοπὴ Σκύρου ἔστερεῖτο Ἀρχιερέως διότι εἶναι ἀνεξήγητον πῶς ἡ αἰτη-

σις τῶν κατοίκων δὲν ὑπεδλήθη δι' αὐτοῦ, παρὰ δι' ἱερέων, πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν παρουσιάζεται, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ὅτε ταύτης προῖστατο Ἱεράρχης.

ε) ὅτι καὶ τότε ἡ νῆσος αὕτη διοικητικῶς ἐξηρτάτο ἐκ τῆς Χαλκίδος ἢ Εὐρίπου ὡς δείκνυται καὶ ἐξ ἐγγράφου ὑφ' ἡμερομηνίαν 11 Σεπτεμβρίου 1458, ἐν ᾧ ἀναφέρεται ἡ παράγραφος αὕτη. «Ἡ Γερουσία ψηφίζει ὅτι οἱ ὑπήκοοι τῆς Σκύρου, Σκιάθου καὶ Σκοπέλου δύνανται νὰ ἐφεσιβάλλωσι τὰς ἀποφάσεις τῶν ῥαιτούρων αὐτῶν εἰς τὸν βάσιλλον τῆς Χαλκίδος (Senato Mare reg. 6 φ. 864α) (†).

στ) Ὅτι ἡ ἀνώμαλος οὕτως εἰπεῖν πολιτικὴ κατὰστασις, ἣτις ὑπῆρχε, κατὰ τὴν ὑπ' ὄψιν περίοδον, εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ὅτε μὲν περιερχομένην ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν, ὅτε δὲ ὑπὸ τὴν Ἑνετικὴν τοιαύτην, εἶχε τὸν ἀντικτυπὸν τῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης, καὶ ἴσως διὰ τοῦτο νὰ ἔστερεῖτο ἡ νῆσος αὕτη καὶ συνεχῶς Ἀρχιερατικῆς ἐποπτείας. Πάντως ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ εἶναι προφανῆς ἡ ἔλλειψις σαφῶν ἱστορικῶν δεδομένων.

Ὁ Σπυρίδων Λάμπρος, ἐν προκειμένῳ, μᾶς πληροφορορεῖ τὰ ἑξῆς. «Εἰς ἐρώτημά μου περὶ ἐγγράφων ἀναφερομένων εἰς τὴν νῆσον Σκύρον καὶ ἀποκειμένων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Βενετίας ὡς ἐξῆς μοι εἶχεν ἀπαντήσῃ τῇ 15/28 Αὐγούστου 1907 ὁ ἔκτοτε θανὼν δεινότατος γνώστης τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγράφων καὶ ὑποδιευθυντὴς τοῦ R. Archivio di Stato, ὁ R. Predell». «Εἶναι περιττὸν νὰ εἶπω Ὑμῖν, ὅτι τελεία ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀρχεῖῳ ἔρευνα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Σκύρου ἤθελεν ἀπαιτῆσαι ἱκανῶς μακροχρόνιον ἐνασχόλησιν καὶ ὅτι αἱ ἐνταῦθα παρεχόμεναι εἰδήσεις εἶναι ἀπλοῦν μόνον δεῖγα τῶν δυναμένων νὰ περισυλλεχθῶσι» καὶ ἐπιπροστίθεται. «Γινώσκειτε βεβαίως τὸ ἐγγράφον τῆς 36 Ἰουνίου 1453 (Senato Secreti reg. XX, οὗ γίνεται μνεία παρὰ τῷ Romanin Storia documentata di Venezia Τόμ. Δ'. σ. 263), ἐξ οὗ μανθάνομεν, ὅτι αἱ νῆσοι Σκύρος, Σκιάθος καὶ Σκόπελος περιῆλθον εἰς τὴν προστασίαν τῆς βενετικῆς πολιτείας, καὶ τὸ ἄλλο ἐγγράφον τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1540 (Commemoriali Τόμ. ΣΤ'. σ. 236), ἐν ᾧ ἡ Σκύρος ἀναγράφεται μεταξὺ τῶν χωρῶν καὶ τῶν νήσων, αἵτινες ἔκτοτε ἔμειναν ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῶν Τούρκων. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἄλλο ἐγγράφον τοῦ ἡμετέρου ἀρχείου, μνημονευόμενον ὑπὸ τοῦ Romanin (ἐνθ' ἄνωτ. Τόμ. Δ'. σ. 354), ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ παραχωρήσεως τῆς Σκύρου εἰς τὴν Πύλην τῷ 1471, ἀλλ' ἡ νῆσος αὕτη ἔμεινεν οὐχ' ἥττον ὡς κτήσις τῆς Βενετίας μέχρι τοῦ ἐπομένου αἰῶνος». «Τοῦ λόγου δὲ ἔντος περὶ ἐγγράφων ἀναφερομένων εἰς τὴν Σκύρον καὶ μὴ συνειλεγμένων μέχρι τοῦδε ὑπ' ἄλλων, ὑπομιμνήσκω ὑμῆς πρῶτον, ὅτι αἱ ἀναγραφαὶ (registi) τοῦ Segretariato alle Voci δύνανται νὰ παράσχωσι τὴν σχεδὸν πλήρη σειρὰν τῶν ῥαιτούρων (rettori) τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὴν Σκύρον ἐν Βενετία». Εἶτα δ' ἐξήτασα τὰς ἀναγραφὰς (registi) τῆς Γερουσίας (Senato) καθ' ὅσον περιελάμ-

(*) Συνέχεια ἀπὸ σελ. 151.

1. Ν. Ἑλληνομνήμων, ἔτ. 1913 Τόμ. I. Τεῦχ. Γ'. σ. 352.

1. Ν. Ἑλληνομνήμων ἐνθ' ἄνωτ. σ. 351—352.

δανον πίνακας καὶ εὔρον ἐν αὐτοῖς τὰ ἀκόλουθα ἔγγραφα...»⁽¹⁾.

ζ) Ὅτι ἐπέρχεται μεταβολὴ εἰς τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῶν Ἑνετῶν διοικητῶν τῆς Σκύρου. Ὁ καταρτίσας τοὺς πίνακας αὐτῶν Δ. Παπαγεωργίου ἐν τῷ μνησθέντι αὐτοῦ ἔργῳ ἀναγράφει, ὅτι ὁ βαιτοῦρος Φραντζέσκος Πασκαλίγος ἤκμασε τῷ 1455· ἐκ τοῦ ἔγγραφου ὅμως τούτου φαίνεται, ὅτι οὗτος ἤκμασε τῷ 1350 μ. Χ. κατ' ἀκολουθίαν δέον νὰ ἐρευνηθῇ τὸ σημεῖον τοῦτο, ὅπως ἀναμφιβόλως θὰ ἐπέλθῃ καὶ τροποποιήσῃς τῆς σειρᾶς αὐτῶν⁽²⁾.

(Ἀκολουθεῖ)

† Ὁ πρ. Λήμνου ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΓΡΑΤΙΑΝΟΣ

Παρήλθεν ἀπαρατήρητος παρ' ἡμῖν ὁ πρὸ τινος ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βολογνα γενόμενος ἐορτασμός τῆς 800τηρίδος τοῦ σπουδαιότερου κανονολόγου τῶν μέσων χρόνων καμαλδουλίνου μοναχοῦ Ἰωάννου Γρατιανοῦ, γνωστοῦ ἐκ τῆς κλασικῆς κανονικῆς συλλογῆς του τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα *Decretum Gratiani* φερομένης.

Περὶ τοῦ βίου, τῆς καταγωγῆς κλπ. τοῦ Γρατιανοῦ πολὺ ὀλίγα γνωρίζομεν, παραδίδεται μόνον ὅτι ἦτο καμαλδουλίνος μοναχὸς τῆς ἀδελφότητος τοῦ ἁγίου Felix ἐν Βολογνα κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα, ὅπου ἐδίδασκε τὸ κανονικὸν δίκαιον. Ἄλλαι σχετικαὶ λεπτομερειακαὶ πληροφοροὶα περὶ αὐτοῦ δὲν φαίνονται ἱστορικῶς ἀκριβεῖς.

Ὁ Γρατιανὸς ὅμως κατέστη πασίγνωστος διὰ τοῦ περιφήμου ἐκείνου συγγράμματός του, τοῦ ὁποίου ὁ πλήρης τίτλος εἶναι *Concordantia Discordantium Canonum*. Τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν καὶ ὡς *Corpus Juris Canonici*, εἶναι ἡ πρώτη, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, κωδικοποιήσις τῶν κανονικῶν (καὶ παπικῶν) διατάξεων τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας, ἣτις ἐχρησιμεύσαν ὡς βᾶσις παρομοίων μεταγενεστέρων ἐργασιῶν καὶ ἣτις διὰ τοῦτο, χωρὶς νὰ φέρῃ ἐπίσημον χαρακτῆρα, ἐθεωρεῖτο μέχρι τῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἐπίσημου ἐκδόσεως τοῦ νέου κώδικος τοῦ *Corpus Juris Canonici* ὑπὸ τοῦ Πάπα Βενεδίκτου

1. Ἐπακολουθεῖ σειρὰ τοιούτων καταχωρηθέντων ἐν τοῖς οικείοις μέρεσι τῆς παρουσῆς μελέτης.

2. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παραθέτομεν δύο ἔγγραφα, τὴν τοποθέτησιν βαιτοῦρων ἐν αὐτῇ, ἀναγράφοντα α) τῆς 29 Μαρτίου 1642. «Ἡ Γερουσία διατάσσει τινὰς πρωτοκόμιτας (*sopracomiti*) νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν Σκύρον τὸν ἐκλελεγμένον αὐτῆς βετοῦρον Ἀλέξανδρον Βερνάνδον (*Senato Mare reg. 7, φ. 564a*). β) τῆς 21 Ἰουνίου 1473. «Ἡ Γερουσία διατάσσει ὅπως ὁ ἱερώνυμος Salomon ἀποζημιωθῇ διὰ τὰ ἀποτιθέντα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Σκύρου καθ' ὃν χρόνον ἦτο βαιτοῦρος τῆς νήσου χάριν αἰτοῦ παρασχεθέντος εἰς τὴν μοῖραν τοῦ βενετικοῦ στόλου. (*Senato Mare reg. 7, φ. 173a*). γ) τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1501. «Ἡ Γερουσία ἀποφασίζει, ἵνα ὁ Γενικός Στόλαρχος (*Capitano general da mar*) ὄρῃσῃ μίαν ἢ δύο τριήρεις, ὅπως μεταφέρωσιν εἰς τὴν Σκύρον τὸν ἐκλελεγμένον βαιτοῦρον αὐτῆς Ἰάκωβον Ζόρζην (*Zorzi*) καὶ ἀπαγάγωσιν ἐκεῖθεν καὶ μεταφέρωσιν εἰς Κέρκυραν τὸν προκατόχον αὐτοῦ Ἰάκωβον Ἰουστινιάνην (*Giustiniani*). (*Senato Mare re. 15, φ. 854*)^(*).

(*) Ν. Ἐλληνομνημῶν ἐνθ' ἄνωτ. σ. 352.

τοῦ XV (1917—18) ὡς ἡ ἐπίσημος κωδικοποίησις τοῦ λατινικοῦ κανονικοῦ δικαίου καὶ ἐκυριάρχει εἰς τὸν λατινικὸν κόσμον.

Ἡ χειρόγραφος ἐκδοσις τοῦ *Decretum Gratiani* τοποθετεῖται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1140 καὶ 1151, περιέχει δὲ συστηματικῶς πάσας τὰς παλαιότερας καὶ μεταγενεστέρας ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις, τὰς ἀναφερομένας εἰς πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἀπὸ τοῦ δόγματος μέχρι καὶ τῶν τελετουργικῶν καὶ πειθαρχικῶν λεπτομερειῶν.

Ἡ ἐργασία τοῦ Γρατιανοῦ ἦτο σπουδαιότητα, διότι διὰ πρώτην φοράν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς προγενεστέρας συλλογὰς, παρελείφθησαν αἱ νόθοι κανονικαὶ διατάξεις, καὶ ἰδίᾳ αἱ ψευδοϊσιδώριοι, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μακρὸν θεωροῦμεναι γνήσιαι σπουδαίως συνέβαλον εἰς τὴν ἐπὶ ἐσφαλμένων βάσεων ἀνάπτυξιν τῆς παπικῆς αὐθεντίας.

Τὸ *Decretum Gratiani* ὑπῆρξεν ἐπὶ αἰῶνας ὁ κατ' ἔξοχὴν ὁδηγὸς τοῦ ἐφηρμοσμένου Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῇ λατινικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ δὲν ἔμεινε φυσικὰ ἄνευ σπουδαίας ἐπιδράσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Δύσει ἀναπτυχθεισῶν σχέσεων μεταξὺ πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας.

Ὡς γνωστὸν, αἱ πρῶται κανονικαὶ συλλογαὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ἤδη ἀπὸ τῆς γνωστῆς συλλογῆς τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων» φερομένης καὶ μεταφρασθείσης ἐν τῇ Δύσει ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Διονυσίου τοῦ μικροῦ (*Exiguus*), ἣτις καὶ ἀπετέλεσε τὴν ἀφετηρίαν τῆς σπουδαίας ἀναπτύξεως τοῦ Καν. Δικαίου ἐν τῇ Δύσει. Ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τοὺς μέσους χρόνους καὶ μεταγενεστέρως παρουσιάσθησαν διάφοροι κανονικαὶ καὶ νομοκανονικαὶ ἰδίᾳ συλλογαί, ὧν περιφημότεραι εἶναι αἱ τῶν μεγάλων ἐρμηνευτῶν τῶν κανόνων Βαλαμῶνος, Ζωναρᾶ καὶ Ἀριστηνοῦ καὶ ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Φωτίου γνωστῆ. Πολλοὶ δ' ἄλλοι ἐνεφανίσθησαν μεταγενεστέρως μέχρι καὶ τῶν νεωτέρων τῆς τοῦ Ἀγαπίου καὶ Νικοδήμου (τοῦ Πηδαλίου), τοῦ Ράλλη καὶ Ποτλῆ καὶ τῆς ἡμετέρας.

Παρὰ ταῦτα, τὸ Κανονικὸν Δίκαιον δὲν ἀνεπτύχθη σπουδαίως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ⁽¹⁾, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ διὰ τὸ κρατοῦν ἐν αὐτῷ νομικὸν ἑνωτικὸν πνεῦμα ἀνεπτύχθη εἰς ὑπερτάτον βαθμὸν, μέχρι τοῦ σημείου ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας εἰδικῶν σχολῶν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, ἐν αἷς τοῦτο ἰδιαιτέρως σπουδάζεται καὶ θεραπύεται.

Ἡ ἐργασία τοῦ Γρατιανοῦ ὑπῆρξε σπουδαιότητα ὡς ἀφετηρία τῆς μέχρι σήμερον ἐξελιχθείσης καὶ ἐπισημῶς διαμορφωθείσης ὑποδειγματικῶς κωδικοποιήσεως τοῦ κανονικοῦ ὕλικου τῆς λατινικῆς Ἐκκλησίας, ἣς ἔπεται ἡ κωδικοποίησις τοῦ κανονικοῦ ὕλικου τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πάπα ἀνατολικῶν οὐνιτικῶν Ἐκκλησιῶν.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ὑπέ-

1. Ἀμίλα Σπ. Ἀλιβιζάτου, Τὸ Κανονικὸν Δίκαιον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (ἱστορικὸν σημείωμα), 1939.

δειξα καὶ τελευταίως ἀκόμη ἐτόνισα, ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία προέβαινε ἐπισήμως εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τῆς κωδικοποιήσεως τοῦ κανονικοῦ ὕλικου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὁποίας σπουδαίως χολαίνει παρ' ἡμῖν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀπειραγίθμων κανονικῶν διατάξεων, ἐπὶ διαταράξει τῆς καλῶς ἐννοουμένης πειθαρχικῆς ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ὄργανισμῷ τάξεως.

ΑΜΙΑΚΑΣ ΛΑΙΒΙΖΑΤΟΣ
Καθηγητῆς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΚΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΦΑΝΕΝΤΟΣ ΣΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

[7 Μαΐου]

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, πλὴν τῶν εἰς ἀνάμνησιν τῆς Εὐρέσεως, τῆς Ὑψώσεως καὶ τῆς Προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑορτῶν, πανηγυρίζει ἐτησίως τῇ 7ῃ Μαΐου καὶ τὴν ἐν οὐρανῷ ἐμφάνισιν τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱεροσολύμοις.

Ὁ ἅγ. Κύριλλος Ἱεροσολύμων (350—386), γενόμενος αὐτόπτης μάρτυς τοῦ θαυμαστοῦ τούτου γεγονότος, παρέχει τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ ἐν ἐπιστολῇ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖον (1).

«Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ τῆς μακαρίας μνήμης Κωνσταντίνου τοῦ σοῦ πατρός, —γράφει μεταξὺ ἄλλων ὁ ἅγ. Κύριλλος— τὸ σωτήριον τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν Ἱεροσολύμοις ἡρῆται· τῆς θείας χάριτος, τῷ καλῶς ζητοῦντι τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἀποκεκρυμμένων ἁγίων τόπων παρασχούσης τὴν εὐρεσιν. Ἐπὶ δὲ σοῦ, δέσποτα, πανευσεβέστατε βασιλεῦ, προγονικὴν εὐσέ-

βειαν μείζονι τῇ πρὸς τὸν Θεὸν εὐλαβείᾳ νικῶντος, οὐκ ἀπὸ γῆς λοιπόν, ἀλλ' ἐξ οὐρανοῦ τὰ θαυματουργήματα· καὶ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ τῆς κατὰ τοῦ θανάτου νίκης τρόπαιον, ὁ μακάριος λέγω σταυρός, φωτὸς μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτων ἐν Ἱεροσολύμοις ὥφθη.

» Ἐν γὰρ ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς Νόναις Μαΐαις, περὶ τρίτην ὥραν, παμμεγέθης σταυρὸς ἐκ φωτὸς κατεσκευασμένος, ἐν οὐρανῷ ὑπεράνω τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ καὶ μέχρι τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἐκτεταμένος ἐφαίνετο· οὐχ ἐνὶ καὶ δευτέρῳ μόνῳ φανείς, ἀλλὰ παντὶ τῷ τῆς πόλεως πληθεὶ φανερώτατα δειχθεὶς. Οὐχ ὡς ἂν τις νοήσειεν, ὀξέως κατὰ φαντασίαν παραδραμῶν, ἀλλ' ἐπὶ πλείοσιν ὥραις ὑπὲρ γῆν ὀφθαλμοφανῶς θεωρούμενος καὶ ταῖς ἀστραπτούσαις μαρμαρυγαῖς τὰς ἡλιακάς ἀκτῖνας νικήσας· ἡ γὰρ ἂν ὑπ' αὐτῶν νικώμενος ἐκαλύπτετο, εἰ μὴ δυνατωτέρας ἡλίου τοῖς ὄρωσι παρεῖχε τὰς λαμπρότητας. Ὡς ἅπαν μὲν ἀθρόως ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐπιδραμεῖν τὸ τῆς πόλεως πλήθος, τὸ τῆς θεοπτίας φόβῳ μετ' εὐφροσύνης κατασχεθέν· νέων ἅμα καὶ πρεσβυτέρων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ πάσης ἡλικίας, καὶ μέχρις αὐτῶν ἤδη τῶν κατ' οἴκους θαλαμνομένων κορῶν· ἐντοπίων τε καὶ ξένων, χριστιανῶν τε ἅμα, καὶ τῶν ἀλλαχόθεν ἐπιδημούντων ἐθνικῶν. Ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντων, ὡς ἐξ ἐνός στόματος Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν θαματοποιὸν ἀνυμνούντων· ἔργῳ τε καὶ πείρᾳ παραλαβόντων, ὅτι χριστιανῶν τὸ δόγμα τὸ πανευσεβές, οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας ἐστὶ λόγους, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως· οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων μόνον καταγγελλόμενον, ἀλλ' ἐξ οὐρανῶν θεόθεν μαρτυρούμενον...».

Περὶ τοῦ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ὑπεράνω τοῦ Γολγοθᾶ μαρτυροῦν, πλὴν τοῦ ἁγ. Κυρίλλου, καὶ ὁ ἅγ. Ἀμβρόσιος (1) († 397), ὁ Φιλοστόργιος (2), ὁ Σωζομενὸς (3) († μεταξὺ τῶν ἐτῶν 446—450), τὸ Πασχάλιον Χρονικὸν (4) καὶ τινες βυζαντινοὶ χρονογράφοι.

Οἱ Βολλανδισταί, ἐπὶ τῇ βάσει μαρτυρίας τοῦ Θεοφάνους, ὅστις διμλεῖ περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγ. Κυρίλλου, ὑποθέτουν ὅτι τὸ γεγονός τῆς ἐν οὐρανῷ ἐφανίσεως τοῦ Σταυροῦ συνέβη περὶ τὸ 356 ἢ τὸ 357, εἶναι ὁμοῦς σήμερον κοινῶς παραδεχόμενον ὅτι ἡ ἐμφάνισις ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ ἁγ. Κυρίλλου, ἧτοι τῷ 351.

Κατὰ τὸ Πασχάλιον Χρονικόν, τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὁποίου ἐγράφη ἐπὶ Κωνσταντίου καὶ ἐπερατώθη τῷ 354, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ «ὥφθη ἐν Ἱεροσολύμοις... ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆ...», κατὰ δὲ τὸν Θεοφάνην, τῇ 7ῃ Μαΐου τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς.

1. Epist 40 ad Theodosium.

2. Migne 65, 512.

3. Αὐτόθι 67, 1117.

4. (Ἐκδ. Βόννης) Α' 540. Κατὰ τὸ Πασχάλιον Χρονικόν, ὁ Σταυρὸς παρετηρήθη κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίου καὶ τοῦ στρατοῦ του ἐν Πανωνίᾳ.

1. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ ἁγ. Κυρίλλου ἐξεδόθη λατινιστὶ ὑπὸ τοῦ Grodecius. Τὸ ἑλλην. κείμενον ἐξεδόθη τῷ 1600 ὑπὸ τοῦ Gretser. Ὅκτι ἔτη βραδύτερον ὁ Prevotius ἐξέδωκε μετὰ τῶν Κατηχήσεων τοῦ ἁγ. Κυρίλλου καὶ τὴν πρὸς τὸν Κωνσταντῖον ἐπιστολὴν ἐκ Βατικανῶν κωδίκων, συμφωνούντων τῶν μὲν πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Grodecii, τῶν δὲ πρὸς τὴν τοῦ Gretseri Ἡ αὕτη ἔκδοσις ἐπανελήφθη τῷ 1631 καὶ 1640 ἀνευ οὐδεμιᾶς διαφορᾶς. Εἰς τὴν Ὁξονίαν ὁ Millesius ἐξέδωκε τὴν ἐπιστολὴν, μνημονεύων τὰς παρασελιδίους διαφορὰς τῶν κωδίκων Roe καὶ Casauboniani. Ἡ παρὰ Migne (τόμ. 33, 1165—1176) ἔκδοσις ἐγένετο κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Prevotii καὶ τὰς μεταφράσεις τοῦ Gretser καὶ τοῦ Grodecii μετὰ μνεῖας τῶν διαφορῶν τῶν Ἀγγλικανῶν κωδίκων τῶν ὑπὸ τοῦ Millesio καταχωρισθέντων καὶ τοῦ Ὀττοβονιανοῦ (Otto-boniano) κώδικος. Ἡ ἐπιστολὴ ἐξεδόθη τῷ 1700 ἐν Παρισίοις καὶ ὑπὸ τοῦ A. Toultée εἰς τὰ ἔργα τοῦ Κυρίλλου (Cyrilli opera σ. 351—54). [Βλέπε Migne 33, 1155 § II, III, καὶ BHC² 413. Ἴδὲ καὶ βιβλιογραφίαν ἐν Δ. Μπαλάνου Πατρολογία, ἐν Ἀθήναις 1930, σ. 271, σημ. 1].

Ἡ χρῆσις τοῦ ὄρου «ὁμοούσιος» κατέστησεν ὑποπτον τὴν γνησιότητα τῆς ἐπιστολῆς εἰς τὸν Rivet καὶ ἄλλους. Ὁ O. Bardenhewer ὁμοῦς, ὁ Blondel, ὁ ἐκδότης τῆς ἐπιστολῆς παρὰ Migne καὶ ἄλλοι, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐσωτερικὰ τεκμήρια (ὁμοιότης τοῦ ὕφους τῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὰ γνήσια ἔργα τοῦ ἁγ. Κυρίλλου), ἀπεδέχθησαν τὴν γνησιότητα τῆς ἐπιστολῆς δεχθέντες, ὀρθῶς, ὅτι ἡ παρουσία περὶ τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ὄρου «ὁμοούσιος» ὀφείλεται εἰς μεταγενεστέραν προσθήκην (Πρβλ. Δ. Μπαλάνου ἐνθ' ἂν. 273 καὶ Dictionnaire de Théologie Catholique III, 2535—6).

Ἄλλ' ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς οὐδέποτε συνέπιπτε τότε ἐνωρίτερον τῆς 10 Μαΐου, ἐπομένως δεόν να νοηθῆ ὅτι ἡ ἐμφάνισις ἐγένετο κατὰ μίαν τῶν περὶ τὴν Πεντηκοστὴν ἡμερῶν, ὡς, ἄλλως τε, ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγ. Κυρίλλου καὶ τῷ Μηνολογίῳ τοῦ Βασιλείου. Τὸ Πάσχα δὲ τοῦ ἔτους 351, καθ' ὃ ἐφάνη ὁ Σταυρός, ἐορτάσθη τῇ 31 Μαρτίου, ἐπομένως ἡ 7 Μαΐου συνέπεσε τῇ Τρίτῃ τῆς Στ' ἑβδομάδος, ἦτοι τῇ παραμονῇ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Τὸ θαυμαστὸν τοῦτο γεγονός τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἔσχε μεγίστην ἐπίδρασιν ἐφ' ὅλης τῆς αὐτοκρατορίας, κατὰ δὲ τὸν Σωζομενόν, «πολλοὺς Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων εἰς τὸν Χριστιανισμὸν ἐπηγάγετο».

Μνεῖα τῆς ἐορτῆς γίνεται εἰς τὸ Τυπικὸν τοῦ ἁγ. Σάβα (σ. 40), Κανόνα δὲ εἰς αὐτὴν ἔγραψεν ὁ Ἰωάννης μοναχός (*). Εἶναι προφανές ὅτι ἡ ἐορτὴ αὕτη εἰσήχθη τὸ πρῶτον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν δέ, πιθανῶς οὐχὶ ἐνωρίτερον τοῦ θ' αἰῶνος, μετήχθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κων)πόλεως.

Πρεσβύτ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠ. ΡΑΜΦΟΣ π. Θ.

Ο ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἐφ' ἑταίριον ἐορτασμός τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἐπετείου ἐν Ἱεροσολύμοις ἔδωκεν ἀφορμὴν φιλελληνικῶν ἐκδηλώσεων καὶ τοῦ ἀραβορθοδόξου κλήρου καὶ τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Οὕτως εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος δεξιῶσιν ἐν τῇ παλαιᾷ πόλει τῶν Ἱεροσολύμων διὰ πρῶτην φορὰν ἔλαβε τὸν λόγον καὶ Ἄραφ ἱερεὺς, ὁ κ. Γεώργιος Χούρη, ὅστις εἰς ὥραιαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐξῆρε τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς εἶναι ἀνταξία τῆς ἀρχαίας. Ὁ λόγος τοῦ αἰδεσιμωτάτου Χούρη ἔχει ὡς ἀκολούθως:

*Ἐκλαμπρότατε Γενικὲ Προξένε τῆς Ἑλλάδος
Κύριε Μοσχόπουλε,*

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς τῶν Ἑλλήνων, ἥτις ἐορτὴ εἶναι τεκμηρίον τοῦ διακεκριμένου χαρακτήρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῶν ἐνγενῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ καὶ τοῦ μεγάλου θάρρους, τὰ ὁποῖα καταφαίνονται ἐν τε τῇ ἀρχαίᾳ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ καὶ ἐν τῇ νέᾳ,

1. Μνητὸν Μαΐου (ἔκδ. Βαρθ. Κουτλουμουσιανοῦ)
σ. 24 ἐξ.

δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξυμνήσωμεν τοὺς μεγάλους ἄνδρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τῆς τε ἀρχαίας καὶ νέας ἐποχῆς, διότι εἶναι γνωστοὶ προσωπικότητες ἐκ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ φιλοσοφία καὶ ὁ πολιτισμὸς ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου ἀφείλεται εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, ὡς ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν θὰ μένη εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Καὶ ἐγὼ κανχῶμαι, διότι σήμερον λαμβάνω τὴν εὐκαιρίαν δημοσίως νὰ ὁμολογήσω τοῦτο, ὡς εἰς ἐκ τῶν πολλῶν, ὁ ὁποῖος θαυμάζω τὴν σοφίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν, τὸν ὁποῖον οἱ πρόγονοι ὑμῶν ἐκκληροδότησαν εἰς ὑμᾶς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν.

Ἄνευ ὑπερβολῆς ἀναγνωρίζω ὅτι καὶ σήμερον ὑπάρχουσι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἄνδρες ἐφάμιλλοι τῶν ἐνδόξων προγόνων αὐτῶν, οἵτινες πάσῃ θυσίᾳ διεφύλαξαν καὶ διαφυλάττουσι τὰ σοφὰ παραγέματα τῶν σοφῶν προγόνων αὐτῶν, καὶ μετὰ θάρρους καὶ σοφίας κυβερνῶσι τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, καθοδηγοῦντες αὐτὸν εἰς λιμένα ἀσφαλῆ, οὐχὶ μόνον πρὸς ὄφελος τῆς ἰδίας χώρας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος. Τοιοῦτοι ἄνδρες εἶναι καὶ οἱ σήμερον διέποντες τὸ ἐνδοξὸν Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα αὐτῶν Παῦλον τὸν Α', οἱ ὁποῖοι καθοδηγοῦσι τὸν λαὸν αὐτῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας.

Τοιοῦτος Βασιλεὺς, τοιαύτη Κυβέρνησις καὶ τοιοῦτος Λαός, οἱ πραγματικοὶ κληρονόμοι τῆς σοφίας, τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐξ αὐτῆς τῆς πραγματικῆς Ἑλληνικῆς πηγῆς, εἶναι ἀληθῆς καὶ πανθομολογούμενον, ὅτι εἶναι οἱ μόνοι ὁδηγοὶ καὶ τοῦ εἰκοστοῦ τούτου αἰῶνος καὶ τὸ ὕψιστον τοῖς πᾶσι παράδειγμα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐκλαμπρότητα, τὸν Γενικὸν Προξένον τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει ταύτῃ, ὅπως διαβιβάσῃ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ἐκ μέρους ἐμοῦ, ἐκ μέρους τῶν Ὀρθοδόξων ἐντοπίων ἱερέων καὶ ἀπάσης τῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Ἱεροσολύμων, ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ταύτῃ Ἐορτῇ, πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Παῦλον τὸν Α'. καὶ πρὸς τὴν ὑπ' Αὐτὸν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὡς καὶ τὰς θερμὰς εὐχὰς ἡμῶν, ὅπως διαφυλάττῃ Κύριος ὁ Θεὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα καὶ πάντα τὸν Βασιλικὸν Οἶκον πρὸς διακυβέρνησιν τοῦ ἐνδόξου λαοῦ Αὐτοῦ, καὶ προστασίαν πάντων τῶν Ὀρθοδόξων Ἀμῆν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1951-1952

Π ρ ο ς

Τὸ Κεντρ. Συμβούλιον τῆς Ἀποστολ. Διακονίας
Ἐ ν τ α ὺ θ α

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλωμεν Ἰμῖν πρὸς ἔγκρισιν τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1951—1952, πέμπτου διαχειριστικοῦ ἔτους, ἀφ' οὗτου ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, ἀναδιοργανωθείσα, ἤρξατο τοῦ κοινωφελοῦς αὐτῆς ἔργου.

Κατὰ τὴν παροῦσαν χρήσιν, λόγῳ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς δράσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εἰς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς, ἀπαιτοῦνται καὶ μεγαλύτεραι δαπάναι, αἱ ὁποῖαι καθίστανται ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους αὕτη μετ' αἰσιοδοξίας ἐπιδιώκει.

Βεβαίως διὰ τῶν προβλεπομένων ἐσόδων δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς καὶ διὰ τοῦτο ἐβαδίσαμεν μετὰ περισκέψεως καὶ φειδοῦς εἰς τὴν κατανομήν τῶν δαπανῶν, μέχρις οὗτου ἐξευρεθῶσι καὶ ἄλλοι πόροι, οἱ ὁποῖοι θὰ δυνηθῶν νὰ ἐνισχύσουν τὸ τόσον κοινωφελὲς ἡμῶν ἔργον.

Αἱ ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀνελάβομεν κατὰ τὴν παροῦσαν χρήσιν, εἶναι μεγάλαι, διότι ἡ ἀνεργεσία τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων παρὰ τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν Δαφνίου ἀπαιτοῦσι κολοσσαῖα κεφάλαια καὶ ἐὰν δὲν ἐτύγχανε ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀλλαχόθεν βοήθειας, θὰ καθίστατο δυσχερὴς ἡ συνέχισις τοῦ ἔργου τούτου.

Ἡ ἐπέκτασις ἀφ' ἐτέρου τῆς λειτουργίας τοῦ Θεολ. Οἰκοτροφείου μὲ σημαντικὴν αὐξήσιν τῶν οἰκοτρόφων αὐτοῦ, ὑπολογιζομένων ὅτι θὰ ἀνέλθουν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 150, ἀπαιτεῖ σοβαρὰς δαπάνας, ἀφ' ἐνὸς διὰ τὴν διατροφήν αὐτῶν καὶ συντήρησιν τοῦ κτιρίου καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ἀπαιτουμένων ἐφοδίων.

Ἡ ἐγκατάστασις ἐπίσης ἰδιοκτητοῦ ἡμῶν Τυπογραφείου, ἡ ἀπόκτησις καὶ δευτέρου ἴσως καὶ τρίτου πιεστηρίου ἐκτὸς τοῦ δωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ συμπλήρωσις τῶν τυπογραφικῶν μας στοιχείων, ἡ ἀγορὰ τῶν βιβλιοδετικῶν μηχανημάτων, θὰ ἀπαιτήσουν εἰσέτι ἀρκετὰ κεφάλαια, ἕως οὗτου τὸ Τυπογραφεῖον καταστῆ ἱκανὸν πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν καὶ ἐπωφελῆ ἐκμετάλλευσιν.

Τὰ ἔσοδα τούτου εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ἀποτελέσουν ἓνα τῶν σοβαρωτέρων πόρων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοὺς ὁποίους θὰ ἀποφέρουν αἱ συχναὶ ἐκδόσεις—αἰτινες, ὡς γνωστὸν, ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν κυριωτέρων ἔργων αὐτῆς—καὶ ἡ ἐκτέλεσις πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας τῶν Ἱ. Μητροπόλεων.

Ἡ ἀνάληψις ἐπίσης τοῦ Ὀρφανοτροφείου τοῦ Ἱεροῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Κύμης, ἡ ὑπαγωγή ὑφ' ἡμῶν τῆς Νυκτερινῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς «Ἡ Ἐργάνη Ἀθηνᾶ» καὶ τὸ ὑπὸ τὴν προστα-

σίαν ἡμῶν τεθὲν Ἐργαστήριον Βιοτεχνίας Πάτμου δημιουργοῦν εἰς ἡμᾶς καὶ ἄλλας σοβαρὰς ὑποχρεώσεις.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνωτέρω σοβαρῶν δαπανῶν ἡ μόνη φροντίς ἡμῶν περιστράφη εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ὑπαρχόντων πόρων καὶ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν νέων τοιούτων.

Οὕτω κατεβλήθη ἰδιαίτερα προσπάθεια εἰς τὴν τακτικὴν εἰσπραξίν διὰ διαφόρων ληφθέντων μέτρων, τῶν ἐξ ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν καὶ Προσκυνημάτων ὑπὲρ ἡμῶν εἰσφορῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ υπογραμμίσωμεν ἐνταῦθα τὴν ἀπροθυμίαν ἱερῶν τιμῶν Προσκυνημάτων πρὸς συμμόρφωσιν εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ καταβολῆς εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν τοῦ καθοριζομένου ποσοστοῦ. Ἀφ' ἐτέρου Μοναὶ καταστραφεῖσαι ἢ μεγάλας ζημίας ὑποστᾶσαι κατὰ τὴν κατοχὴν ἢ τὸ κίνημα δὲν δύναται εὐκόλως νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των. Ὡς ἐκ τούτου ἀρκετὰ ποσὰ καθυστεροῦν εἰσέτι.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἡμετέρων προσπαθειῶν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος δὲν παραλείπομεν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν καὶ πάλιν τὴν βοήθειαν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, ὡς καὶ τὸν μεγαλύτερον ζῆλον τῶν ἀρμοδίων Τοπικῶν Ταμείων διὰ τὴν πλέον συστηματικὴν καὶ ὀλοκληρωτικὴν εἰσπραξίν καὶ ταχεῖαν πρὸς ἡμᾶς ἀποστολὴν τῶν εἰσπραττομένων εἰσφορῶν.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξεύρεσιν νέων πόρων, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀποφάσεως τῶν Ἰπουργείων Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐπετεύχθη ἡ αὐξήσις τῆς ἀξίας τοῦ ἐνοσήμου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀπὸ δρχ. 2.000 εἰς δρχ. 6.000 διὰ τοὺς γάμους καὶ δρχ. 11.000 διὰ τὰ διαζύγια. Ἡ αὐξήσις αὕτη ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀποδίδῃ ἱκανοποιητικὰ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποτελέσματα.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου 1882/1951 παραχώρησις τῶν πλεονασμάτων τῶν Ἱ. Μονῶν Ἐλώνης καὶ Λουκοῦς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυουρίας δύναται νὰ ἀποφέρῃ ποσὸν τι, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκεία Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ὑφ' ἣν αἱ Μοναὶ ὑπάγονται, δεῖξη τὸ ἐνδεημιούμενον ἐνδιαφέρον, διὸ καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ οὐδὲν ποσὸν ἀνεγράφη.

Παραλλήλως πρὸς τὰς ἀνωτέρω προσπαθείας μας δὲν παύομεν νὰ καταβάλλωμεν πᾶσαν φροντίδα διὰ τὴν πλέον συντηρητικὴν διαχείρισιν τῶν εἰς χεῖράς μας χρηματικῶν κεφαλαίων, διαθέτοντες ταῦτα μετὰ τῆς μεγαλυτέρας φειδοῦς διὰ τὰς πλέον ἀπαραίτητους ἀνάγκας, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων, ἵνα ἔλθωσιν εἰς αἴσιον πέρας τὰ ἀναληφθέντα ὑφ' ἡμῶν μεγάλα οἰκοδομικὰ καὶ ἄλλα οὐσιώδη ἔργα τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν.

Ἡ ἀπορρόφησις τῶν περισσοτέρων κεφαλαίων ὑπὸ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν κτιριακῶν ἔργων καὶ ἡ ἀνάγκη ἐνισχύσεως διὰ νέων τοιούτων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἤδη εἰς ἐφαρμογὴν τεθέντων σκοπῶν ἡμῶν, καθιστᾶ ἀπαραίτητον τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἵνα δι' ἐπαρκῶν κεφαλαίων ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς πολλαπλὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἀναληφθέντος ὑπ' αὐτῆς ἔθνωφελοῦς ἔργου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲν παραλείπομεν νὰ υποβάλω-

μεν καὶ πάλιν τὴν θερμὴν παράκλησιν πρὸς πάντας τοὺς δυναμένους νὰ ἐνισχύσωσι καθ' ὁλοκλήρωτον τρόπον τὰς προσπάθειάς ἡμῶν, ἐπίσης δὲ ὑποβάλλομεν τὴν εὐχὴν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὅπως ἐν τῇ δυνατότητι αὐτῶν ἐπιληφθῶσι τοῦ ζητήματος τῆς δημιουργίας νέων πόρων, ἵνα καὶ ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, ἐνισχυομένη ἐπαρκῶς, δυνηθῇ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἤδη δημιουργηθείσας ἀνάγκας καὶ νὰ προσδλέψῃ πρὸς εὐρύτερους ὀρίζοντας πνευματικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς δράσεως.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

Τὰ κατὰ τὴν χρῆσιν 1951—1952 προϋπολογιζόμενα ἔσοδα καὶ ἔξοδα, βασιζόμενα ἐπὶ τῶν πλέον σταθερῶν δάσεων, ἔχουσι ὡς ἀκολούθως:

Ἔσοδα ἐξ Ἱ. Ναῶν, Μονῶν καὶ Προσκυνημάτων: Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων εἶναι τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν εἰσφορῶν 3% τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν, ὡς καὶ 5% ἐκ τῶν Ἱ. Προσκυνημάτων. Ταῦτα προϋπελογίσθησαν κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν εἰς δρχ. 1.780.000.000 ἔναντι τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν πραγματοποιηθέντων ἐκ δραχ. 1.568.157.700. Σημειωτέον ὅτι 40% ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου χορηγοῦνται εἰς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας πρὸς θεραπείαν τῶν τοπικῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν.

Ἔσοδα ἐξ ἐνσήμων: Τὰ ἐξ ἐνσήμων ἔσοδα προϋπελογίσθησαν εἰς δρχ. 275.000.000 ἀντὶ τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν πραγματοποιηθέντων, δρχ. 230.088.380.

Ἔσοδα ἐκ βιβλίων: Τὰ ἐκ διαθέσεως βιβλίων ἐκδόσεών μας καὶ τρίτων ἔσοδα προϋπελογίσθησαν εἰς δρχ. 800.000.000 ἀντὶ τῶν πραγματοποιηθέντων τοιούτων κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν ἐκ δραχμῶν 599.034.475. Ἡ προβλεπομένη ἀύξησης βασίζεται ἐπὶ τῶν περισσοτέρων ἐκδόσεών μας, αἱ ὁποῖαι θὰ πραγματοποιηθοῦν λόγῳ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἡμῶν Τυπογραφείου καὶ τῶν κατ' ἔτος εὐρισκομένων ἐν κυκλοφορίᾳ περισσοτέρων βιβλίων μας.

Τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα τῶν προβλεπομένων ἐκδόσεών μας ὑπελογίσθησαν εἰς δρχ. 570.000.000.

Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον καὶ Σχολὴ Ἱεροκηρύκων: Τὰ ἔξοδα λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τῆς Σχολῆς Ἱεροκηρύκων, προϋπελογίσθησαν εἰς δρχ. 616.000.000. Τὰ προϋπολογιζόμενα ἀφ' ἐτέρου ἔσοδα ἐκ τροφείων τῶν Οἰκοτρόφων ἀνέρχονται μόνον εἰς δραχμὰς 300.000.000. Ἐκ τῆς προκυπτούσης διαφορᾶς ταύτης ἐμφαίνεται τὸ μέγεθος τῆς συμβολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εἰς τὴν κατάρτισιν ἱκανῶν καὶ ἐπαρκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ ἐν τῶν βασικωτέρων σκοπῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Εὐαγγῆ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα Ἀποστολικῆς Διακονίας (Παρά τὴν Ἀγ. Βαρβάραν Δαφνίου) Διὰ τὰ ἤδη ἀνεγειρόμενα εὐαγγῆ Ἐκπαιδευτήρια τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν

ὁποίων πᾶσαν προσπάθειαν καταβάλλομεν, ἐδαπανήθησαν κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν, καθ' ἣν ἐτέθη καὶ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ κτιρίου τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας, δρχ. 60.687.750. Διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν ἔργων τούτων προϋπελογίσθησαν διὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν δρχ. 640.000.000.—

Ἰερὸν προσκύνημα Ἁγίας Βαρβάρας Δαφνίου: Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ τούτου Προσκυνηματος προϋπελογίσθησαν εἰς δρχ. 359.000.000 ἔναντι προϋπολογισθέντων ἐξόδων ἐκ δρχ. 105.000.000. Προβλέπεται οὕτω ἐκ τῆς διαχείσεως ταύτης περίσσευμα δρχ. 254.000.000.—

Περιοδικὸν Ἀποστολικῆς Διακονίας: Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, μὴ ἀποβλέπουσα εἰς ὕλικά ὀφέλη ἀλλ' ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν διάδοσιν ὕγιων χριστιανικῶν ἀρχῶν, ἀπεφάσισε τὴν ἐκδοσὶν χρησίμου εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν Περιοδικοῦ, προϋπολογισθέντων τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως αὐτοῦ εἰς δραχμὰς 435.000.000. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ Περιοδικοῦ τούτου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντες οἱ ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες θὰ καταβάλουν τὴν δέουσαν προσπάθειαν.

Τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἰσοφάρισον τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα τῶν δραχμῶν 435.000.000.—

Ἰδρυμα Ἁγίας Βαρβάρας Πατησίων: Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου ἐ. ἐ. ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τὸ τόσον φιλοτίμως μέχρι τοῦδε ἐργαζόμενον χριστιανικὸν καὶ εκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Πατησίων, τοῦ ὁποῦ ἢ σημειωθεῖσα δράσις εἶναι παγκοίως γνωστῆ. Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο διεβίβασεν ἡμῖν πᾶσαν τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ὡς καὶ τὴν κανονικῶς λειτουργοῦσαν Νυκτερινὴν Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν «Ἡ Ἐργάνη Ἀθηνᾶ».

Ἡ διαχείρισις τοῦ Ἰδρυματος τούτου ἀξάνει τὸν Προϋπολογισμὸν ἡμῶν μὲ προβλεπόμενα ἔσοδα ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας κ.λ.π. δραχμαὶ 231.000.000 καὶ τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς ἢ «Ἐργάνη Ἀθηνᾶ» μὲ ἔσοδα δρχ. 780.000.000.—

Παραλλήλως προϋπελογίσθησαν ἔξοδα δι' οἰκοδομικὰ ἔργα καὶ διοίκησιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ δραχμὰς 222.000.000, ὡς καὶ διὰ τὴν Σχολὴν «Ἐργάνης Ἀθηνᾶς» διὰ μισθοδοσίαν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, οἰκοδομικὰ ἔργα καὶ πλουτισμὸν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς δαπάναι δρχ. 780.000.000.

Ἡ εἰς ἡμᾶς περιελθούσα Σχολὴ «Ἡ Ἐργάνη Ἀθηνᾶ» διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς πιθανὸν νὰ τύχῃ καὶ κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν ἐπιχορηγήσεως ἐκ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ δρχ. 400.000.000 καὶ ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας δρχ. 30.000.000.

Ἰδρυμα Τάγματος Ἁγίου Παντελεήμονος: Ἡ εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν περιελθούσα περιουσία τοῦ Ἱ. Τάγματος τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐκ δωρεᾶς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου κ. Παντελεήμονος Φωστίνῃ προϋπολογίζεται ὅτι θὰ ἀποφέρῃ ἐκ τῶν κτημάτων Κύμης καὶ λοιπῶν ἐπιχορη-

γήσεων ἔσοδα δρχ. 85.000.000. Ἐναντι τούτων προϋπολογίζονται διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τοῦ ἀναληφθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν Κύμῃ Ὁρφανοτροφείου καὶ λοιπῶν οἰκοδομημάτων ἔξοδα δρχ. 190.000.000.

Ὁ ἡμέτερος Ὁργανισμὸς διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ ὀλικῆς αὐτοῦ ἐνισχύσεως πρὸς τὸ φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα τοῦ Ὁρφανοτροφείου Κύμης θὰ προσπαθήσῃ νὰ φανῇ ἀντάξιός διαδόχος τοῦ Μεγάλου Ἰδρυτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ἰάγματος τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἐργαστήριον Βιοτεχνίας Πάτμου: Τὸ ἄρτι ὑπαχθὲν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἡμῶν Ἐργαστήριον Βιοτεχνίας Πάτμου θέλει διοργανωθῆ προσεχῶς ὑφ' ἡμῶν κατὰ τὸν μᾶλλον καλῆτερον τρόπον, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ τοῦτο χρήσιμον καὶ παραγωγικὸν εἰς τὸν τόπον του. Διὰ τὴν προκαταρκτικὴν λειτουργίαν τούτου προϋπελογίσθησαν ἔξοδα δρχ. 5.000.000.

Τυπογραφεῖον Ἀποστολικῆς Διακονίας: Διὰ τὴν πλήρη ἐγκατάστασιν τοῦ Τυπογραφείου ἡμῶν, ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε δαπανηθέντων ἐκ δωρεῶν καὶ ἡμετέρων κεφαλαίων δρχ. 183.985.350 διὰ τὴν προμήθειαν πιεστηρίου καὶ ἄλλων μηχανημάτων προϋπελογίσθη καὶ διὰ τὴν νέαν χρήσιν ἕτερον ποσὸν δρχ. 205.000.000 πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μηχανημάτων καὶ τυπογραφικῶν στοιχείων, ὡς καὶ ἕτερον ποσὸν δραχμῶν 155.000.000 διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἧτοι ἐν συνόλῳ δρχ. 360.000.000.

Διάφοροι ἄλλαι δαπάναι: Αἱ σπουδαιότεραι τῶν ἄλλων δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναγράφονται εἰς τὸν συνταχθέντα Προϋπολογισμὸν τοῦ 1951-1952, ἐν συνόψει ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἐξοδα Δ/σεως θείου Κηρύγματος	δρχ.	83.000.000
» » Ἐξομολογήσεως	»	10.000.000
» » Κατηχ. Σχολείων	»	200.000.000
» » Θρησκ. Διαφωτίσεως	»	693.000.000
Ἐπιχορηγήσεις Τοπικῶν Συμβουλίων καὶ ἔξοδα ὀργανώσεως αὐτῶν	»	455.000.000
Ἐξοδα διαχειρίσεως ἐντύπων	»	106.000.000
» Βιβλιοπωλείου	»	63.000.000
» Διοικήσεως καὶ Λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν	»	347.000.000
Ἐξοδα Καταρτίσεως Βιβλιοθηκῶν	»	20.000.000
» Διαχειρίσεως καὶ ἀγορὰ τυπογραφικοῦ χάρτου	»	103.000.000

ΓΕΝΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Τὰ Γενικά ἀποτελέσματα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς παρούσης χρήσεως συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

A' 1) Τακτικὰ ἔσοδα	Δρχ.	5.155.500.000
2) Ἐκτακτὰ ἔσοδα	»	275.200.000
3) Ὑπόλοιπον Ταμείου καὶ καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίαις	»	733.866.402
	»	6.164.566.402
B' 1) Τακτικὰ ἔξοδα		5.147.300.130
2) Ἐκτακτὰ ἔξοδα		846.000.000
3) Ἀποθεματικὸν		

Κεφάλαιον
(πρὸς συμπλήρωσιν ὑπερβάσεων)

100.000.000

6.164.566.402

6.093.300.013

Πλεόνασμα ἐσόδων Δρχ. 71.266.389

Ὁ παρῶν Προϋπολογισμὸς, ὁ ὁποῖος συνετάγη ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπὶ θετικῶν Βάσεων ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἀποστῇ τῆς πραγματικότητος καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θέλομεν καταβάλλει πᾶσαν ἡμῶν προσπάθειαν, ὅπως περιορισθῶμεν ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν προϋπολογισθέντων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἰουλίου 1951

Ὁ Γεν. Διευθυντῆς
B. ΒΕΛΛΑΣ

Ὁ Προϊστάμενος τῶν
Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν
I. ΣΑΧΙΝΗΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ

2324 Massachusetts Avenue, N. W.,
Washington 8, C. D.

23 Ἀπριλίου 1952

Μακαριώτατε,

Ἡ ἀναγνώρισίς, τὴν ὁποίαν ἐκφράζετε εἰς τὸ διπλωμα, τὸ ὁποῖον ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς, μᾶς ἐπροξένησε χαρὰν καὶ τιμὴν. Ἐχομεν πολὺν συνδεθῆ μετὰ τὴν χώραν σας καὶ τὸν λαόν σας. Εἴμεθα βαθύτατα συγκεκλινημένοι διὰ τὴν ἡρωϊκὴν στάσιν καὶ τοὺς ἐθνεγενεῖς ἀγῶνας τοῦ ἔθνους ὑμῶν, τὴν ἀντίστασιν καὶ καρτερίαν του κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη. Πολλὰ ἐδιδάχθημεν καὶ πολλὰ ἐλπίζομεν ἡμεῖς ὅλοι ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ἀφύπνισιν τῆς χώρας σας καὶ τὸ παράδειγμα, τὸ ὁποῖον ἐδώσατε εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον. Ἐπιθυμοῦμεν διακαῶς νὰ βοηθήσομεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τῆς ἡγεσίας τῆς κυρίας Demarest καὶ τοῦ προσφάτως ὀργανωθέντος Σωματείου, τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ δυναθῇ νὰ πραγματοποιηθῇ ταχέως.

Πιστεύομεν ὅτι διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων, μέσῳ πνευματικῆς τινος ἐπικοινωνίας, δυνατὸν νὰ παραχωρηθῇ περισσοτέρα βοήθεια καὶ ὅτι διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ I.C.C.L. ἡ ὑπόθεσις θὰ ἐξυπηρετηθῇ κάλλιστα.

Ἐλάβομεν γνῶσιν ἐκ τοῦ «Radio Times» τῆς ἀνταποκρίσεως τοῦ φίλου Ἐπισκόπου τοῦ Κρόντον, εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνεται μία περιγραφή τῆς ὥραίας ὑμῶν νυκτερινῆς λειτουργίας τοῦ Πάσχα. Πολὸν θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἠδυνάμεθα καὶ ἡμεῖς ἐπίσης νὰ παρενρεθῶμεν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὸ σύμβολον αὐτὸ τῆς μεγάλης νίκης τῆς Ἀναστάσεως.

Με χριστιανικοὺς χαιρετισμοὺς ἐκ μέρους τοῦ ἐθνικοῦ καὶ διεθνοῦς Σώματος, τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω, αἰτοῦμαι τὴν ὑμετέραν εὐλογίαν κλπ.

ABRAHAM VEREIDE
Γενικὸς Γραμματεὺς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ἐλευθερία διὰ τοὺς Ἕλληνας.

Τὸ διὰ τε τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν παγκόσμιον ἐλευθερίαν συνείδησιν παρὰ πᾶν δίκαιον χρονίσαν ζήτημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου καὶ τῆς ἀποδόσεώς της εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἤγαγεν ἔναγχος τὰς μυριάδας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς πάνδημον διαμαρτυρίαν, ἐπέχουσαν θέσιν πανελληνίου δημοψηφίσματος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ γεραροῦ Προϋπεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ δι' ὅλης του τῆς ἀγωνιστικῆς βιοτῆς τόσον τραυῶς ἐρμηνεύσαντος τὰ ἱερὰ ἑλληνικὰ δίκαια. Τῶν δικαίων δὲ τούτων ἡ κορωνὴ εἶναι ἡ ἐλευθερία, βροντοφωνῶν δ' οὗτος εἰς ἐπήκουον οὐ μόνον τῆς κατεχούσης τὴν ἑλληνικὴν μεγαλόνησον δυνάμει, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἐχόντων ὄτα ἀκούειν, ὅτι «ἡ ἐλευθερία διὰ τοὺς Ἕλληνας εἶναι ζήτημα συνειδήσεως καὶ πίστεως ἱερᾶς», ἐξαγγέλλει τὴν ἀναπόφευκτον τῆς Κύπρου ἀπελευθέρωσιν, παρ' οἰανδήποτε ἐκουσίαν κόφουσιν, ὀθενδήποτε καὶ ὀσονδήποτε ἐπιμόνως συνεχιζομένην.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

Ἐπιδεικνιάσεις τινὲς τῆς καὶ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα ψαλτικῆς κακομουσίας ἔφεραν καὶ πάλιν εἰς δημοσίαν ἐν τῷ τύπῳ συζήτησιν τὸ θέμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Δὲν ἐγεινεν ἀκόμη κοινὴ συνείδησις, ὅτι ἡ μουσικὴ τῆς λατρείας, ἤτις, ἐκφραστικὴ τοῦ ἰθροκεντρικοῦ συναισθήματος, ἀποσκοπεῖ εἰς τόνωσιν τῆς ἱερᾶς κατανύξεως τοῦ προσευχομένου· ὅτι ὁ ναὸς δὲν εἶναι αἰθουσα συναυλιῶν καὶ κοσμικὸν θέατρον πρὸς τέρασιν τῆς ἀκοῆς διὰ μελοδραματικῶν πολυφωνικῶν ἐπιδείξεων ψαλτικῆς κενοδοξίας, καὶ ὅτι, ἄρα, οἱ ψάλλται ἐν τῷ ναῷ δὲν εἶναι κοινοὶ ᾄδοι, ἀλλ' ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ Κλήρου, ἀσκοῦν τὸ ἱερὸν λειτουργημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνωδίας κατὰ τρόπον σύμμορφον πρὸς τὸ ἔνταγμα τοῦ «συνετῶς ψάλλειν» κατὰ τὴν ἐκ πολιᾶς ὁδοδόξου ἑλληνικῆς παραδόσεως μόνην ἡρμοσμένην πρὸς μελισμὸν τῶν θαυμασιῶν τροπαίων τῆς ἑλληνικῆς ὑμνογραφίας ἐμμελῶς ἐκτελουμένην βυζαντινὴν μουσικὴν· ὅτι ἡ ἐκκλησία δὲν οὐραγεῖ, κατ' ἀνθρωπαρέσκειαν συμμορφομένη πρὸς τὰς ἀκουστικὰς ὁρέξεις καὶ προτιμήσεις ὀσονδήποτε «εὐρωπαϊζοντος» τάχα ἐκκλησιασματος, ἀσμενίζομένου εἰς θελκτήρια τῆς ἀκοῆς γοητεύματα, ὀποῖα τὰ κατὰ τὸν θεολόγον Γρηγόριον ἀπροσφορα πρὸς τὴν ἐν τῷ ναῷ προσευτικὴν ἀτμόσφαιραν «ἐκμελῆ λυγίσματα»· ἡ ἐκκλησία, κεκλημένη ἡγετικῶς νὰ παιδαγωγῇ εἰς εὐσέβειαν, ἄρχει καὶ ἐντέλλεται συμμόρφωσιν πρὸς τὰ σεπτὰ τῆς ἑλληνορθόδοξου παραδόσεως λειτουργικὰ θέσμιμα, τὸ ὕψος τῶν ὀποίων τόσον καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι ἐκτιμοῦν καὶ θαυμάζου.

Ὁ διδάσκαλος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ὀμιλῶν εἰς τὸν Ροταριανὸν ὀμίλον περὶ τῆς διὰ τῶν γνωστῶν Σχολῶν Δέ-

ρου δράσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος, εἶπεν ἐξ ἀφορμῆς τῶν σπουδαιοτάτων ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐν αὐταῖς διδακτικοῦ ἔργου τὰ ἀκόλουθα βαρυσήμαντα:

«Ἔχω τὴν φιλοδοξίαν νὰ προφθάσω νὰ ἴδω τὴν Ἑλλάδα τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν ὁ διδάσκαλος θὰ ἔχη παντοῦ τὸ προβάδισμα καὶ ὀλοι θὰ ἀποκαλύπτωνται ἐνώπιόν του».

Εἶναι μεγάλη, θεμελιώδης, πρωταρχικὴ ἀλήθεια. Ὁ διδάσκαλος εἶναι ἡ πηγὴ, ἡ ἀφετηρία, ὁ καταβολὸς τῶν βάσεων, ὁ πρῶτος ἀυτόχρημα δημιουργὸς τοῦ ἐθνικοῦ, ἠθικοῦ καὶ κοινωνικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ διὰ τῆς προπαιδείας του κύριος πλάστης τῶν ψυχῶν τῶν ἑλλήνων πολιτῶν. Τὸ εἶπομεν καὶ ἄλλοτε: πάσης παρεκτροπῆς τῶν παιδιῶν τὴν πρώτην καὶ κυρίαν εὐθύνην φέρει ὁ διδάσκαλος, εἰς αὐτὸν δὲ πρὸ παντὸς ἀποδοτέος πᾶς ἔπαινος δι' ὅτι ἀγαθὸν ἐμφανίζει ἡ παιδικὴ ἡλικία καὶ συλλήβδην τὸ σύνολον τοῦ λαοῦ. Προσοχὴ, λοιπόν, εἰς τὰ Διδακταλεῖα καὶ εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα, εἰς τὸν διδάσκαλον, ὥστε νὰ ἀποβῇ πραγματικότης τὸ βασιλικὸν ὄνειρον.

Τὸ κράτος ὀμως δὲν φαίνεται δραματιζόμενον τοιαύτην προοπτικὴν.

Εἰς τὴν ρίζαν.

Κατὰ τὴν λίαν ἀξιεπαίνως ὑπὸ τῆς «Ἐταιρείας προστασίας ἀηλικίων» διοργανωθεῖσαν «Ἑβδομάδα τοῦ παραστρατημένου παιδιοῦ», κατεβλήθη προσπάθεια ζωηρὰ ἀξάρσεως τῶν ἀπειλούντων τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν κινδύνων καὶ συνειδητοποιήσεως τῶν μέτρων πρὸς περιορισμὸν, ἂν μὴ καὶ ἐντελῆ ἀφανισμόν, τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Λαμβανομένου ὀμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι αὐτὴ ἀποτελεῖ ἀναπόφευκτον σύμπτωμα ὀλοκλήρου πλέγματος δεινῶν κακοτήτων, ἀπὸ τὸ καθεστῶς καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὀποίων κατ' ἀνάγκην ἀναπόδραστον ἐκκολάπτεται ἡ παιδικὴ διαστρωφὴ, δέον ἐξ ἴσου, ἢ μᾶλλον κατὰ λόγον πρῶτον, νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ πρὸς τοὺς γονεῖς, καὶ νὰ ὀργανοῦται «Ἑβδομάς τῶν γονέων», διὰ νὰ ἀποφεύγηται ἡ δημιουργία περιβάλλοντος γενεσιουργοῦ τῶν παιδικῶν παραστρατημάτων. Ἡ ρίζα τῶν ἀναζητητέα εἰς τὴν ὀικογενειακὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀτμόσφαιραν, τὴν ὀποῖαν εἰσπνέουσι οἱ εὐπλαστοὶ πνευματικοὶ παιδιοὶ πνεύμονες.

Τὰ κατὰ τὴν ἐκδρομὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, περὶ ἧς γράφομεν ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 6ης τρέχ. μηνὸς ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας αὐτῆς διακοπεύσας ἐνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ ἡσχολήθη μὲ τρεχούσης φύσεως ζητήματα. Ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἰωάν. Καρμίρης ἐπανεθῶν ἐκ Κων/πόλεως, ἐνθα μετέβη μετὰ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Ἀγίου Πάσχα, διεβίβασε παρακλήσει τοῦ Παναγιωτάτου Ὄικουμενικοῦ Πα-

τριάρχου, τὸν ἀδελφικὸν αὐτοῦ ἀσπασμὸν πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Ἱερὰν Σύνοδον, προσθέσας ὅτι ἡ αὐτοῦ Παναγιότης ἐξήρε τὴν ἐργασίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ ἐτόνισε τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία δύναται νὰ παῖξη μεταξὺ τῶν Ἑλληνοφώνων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἀπαντῶν δὲ εἰς ταῦτα ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἠγαρήσθη τὸν τε ἀποστείλαντα καὶ τὸν κοιμιστὴν τοῦ χαιρετισμοῦ, καθὼς ἐπίσης ἠγαρήσθη καὶ διὰ τὴν «ἐπιεικῆ» κρίσιν τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν.

—Ἐν τῇ αὐτῇ Συνεδρίᾳ ἠσυχολήθη ὡσαύτως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀπελάσεως ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς Ἅγιον Ὅρος τῶν Ἀγιορειτῶν μοναχῶν καὶ ἱερομονάχων, καθόσον φθίνει ὁσμέραι ἕνεκα ἑλλείψεως μοναχῶν ἢ μοναστικῆ ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

—Ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 9ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπεφασίσθη ἡ πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Βορ. Ἑλλάδος καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ναυπακτίας-Εὐρυτανίας ἀποστολὴ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 681 Ἐγκυκλίου ἐχοῦσης οὕτως:

«Γνωστὸν τυγχάνει ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ λύτης πολλῆς ἤχθη ἄλλοτε εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς ἕκδοσιν Νόμου περὶ προσόντων ἐφημερίων τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, ὑπὸ τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν πιεσθεῖσα, καὶ δὴ ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως Ἱεροῦ κλήρου ἐν ταῖς ὡς ἄνω ἐπαρχίαις. Τοῦτο ἐποίησε προκρίνασα τῶν δύο κακῶν, τὸ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς, μὴ χεῖρον. Ἐχοῦσα δ' ὁμῶς πληροφορίας ὅτι εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια, βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1146/16-10-51 Ὑπουργικῆς Πράξεως, ἐνεγράφησαν, λόγῳ ἀνεπαρκείας χρόνου ἐξακριβώσεως τῶν μορφωτικῶν δυνατοτήτων, τρόφιμοι, εὐαριθμοὶ εὐτυχῶς, μὴ γνωρίζοντες καλὴν ἀνάγνωσιν, ἤχθη καὶ αὐθις εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ παρακαλέσῃ ὑμᾶς ὅπως, πρὸ τῆς χειροτονίας τῶν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῶν ἐπαρχιῶν ὑμῶν, ζητήσητε τὴν γνώμην τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Φροντιστηρίων περὶ τῆς ἰκανότητος καὶ ἐπιδόσεως τῶν τροφίμων, καὶ μὴ περιορισθῆτε μόνον εἰς τὸ ἀπολυτήριον αὐτῶν, ἀλλὰ αὐτοπροσώπως ἐξετάσητε ἵνα διαπιστώσητε τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τῶν ὑποψηφίων. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἠθέλητε κρίναι ἀκατάλληλόν τινα διὰ τὴν διακονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μὴ προβῆτε εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ τῆς ἑλλείψεως ἐφημερίων ἕτερον κακὸν εἰσδύσῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τῆς χειροτονίας ἀγραμμάτων ἐφημερίων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καθιστᾷ ὑμᾶς ὑπευθύνους εἰς τὸ ἀκέραιον.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὑπομνησκομεν ὑμῖν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 671/7-3-52 ἐγκυκλίον ἡμῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπεστήθη ἡ ὑμετέρα προσοχὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν κοινωτικῶν καὶ ἐθνικῶν φρονημάτων τῶν ὑποψηφίων, διότι ἐπληροφόρηθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὅτι ἡ ἀνθεχνικὴ προπαγάνδα ἔχει σκοπὸν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ κλήρου ἀνθρώπων τῆς νοοτροπίας καὶ τῶν φρονημάτων αὐτῆς.

Πρὸς τούτοις παρακαλεῖσθε ὅπως διὰ τὰς χειροτονίας τῶν, ὡς εἰρηται, ὑποψηφίων μὴ θελήσητε νὰ δεχθῆτε οὕτε καὶ αὐτὰ τὰ καλούμενα λειτουργικὰ ὑμῶν δικαίωματα».

Ἀποστολικὴ Διακονία. Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5 τεύχος τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. τοῦ περιοδικοῦ «Τὸ Χαρούμενο Σπίτι» μετὰ τοῦ παιδικοῦ παραρτήματός του «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά».

Ὑπὸ τοῦ αἵδου Ἀθανασίου Δημόπουλου, ἐφημερίου Λιγούδιστας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τριφυλίας, ἐστάλησαν δύο δοχεῖα ἑλαίου ὡς δωρεὰ πρὸς τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν μεσημβριαν τῆς 4 τρέχοντος ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπέστρεψεν ἀεροπορικῶς ἐξ Ἰωαννίνων.

—Τῇ 6 μ. μ. ὥρα τῆς 5ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Α. Μακ. παρέστη εἰς τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» γενομένην Λογοδοσίαν ἐπὶ τοῦ μέχρι τῆς 31-12-1951 συντελεσθέντος ἔργου ὑπὸ τῆς «Προνοίας Βορ. Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος», παρουσίᾳ τῶν Βασιλέων καὶ λοιπῶν ἐπισήμων.

—Τῇ 12ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπεσκέφθη καὶ ἀπεχαιρέτησε τὴν Α. Μακαριότητα, ἐπὶ τῇ ἐξ Ἑλλάδος ἀναχωρήσει αὐτῆς, ἡ ἐπὶ διετίαν σχεδὸν παραμείνασα ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος τοῦ Σουηδικοῦ Ταμείου Βοηθείας διὰ τὴν Εὐρώπην Κυρία Brita Skauberg μετὰ τῆς νέας ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσώπου Κυρίας Greta Zetterlund.

—Κατὰ τὸ λήξαν δεκαήμερον ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχθη τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Θρόνου Περγάμου κ. Ἀδαμάντιον καὶ Πριγκηποννήσων κ. Δωρόθεον, τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιον, Ὑδρας κ. Προκόπιον, Μυτιληνῆς κ. Ἰάκωβον, Βερροίας κ. Ἀλέξανδρον, Ἀκαρνανίας κ. Ἰερόθεον, Λαρίσης κ. Δωρόθεον, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομον, Χαλκίδος κ. Γρηγόριον, Καλαβρύτων κ. Ἀγαθόνικον, Γρεβενῶν κ. Φίλιππον, Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμονα, Κορινθίας κ. Προκόπιον καὶ Νευροκόπου κ. Ἀγαθάγγελον.

—Ἐπίσης ἡ Α. Μακ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχθη τὸν Ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ, τὰ μέλη τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως Κύπρου καὶ τοὺς δημοσιογράφους τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων, τὸν Γεν. Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Θ. Μερτικόπουλον, τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Μπαλτατζῆν, τοὺς Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτον, Β. Ἰωαννίδην καὶ Β. Βέλλαν, τὴν Κυρίαν Λίαν Τσαλδάρη, τὸν τ. Ὑπουργὸν κ. Κ. Τάσσον, τοὺς δικηγόρους κ. κ. Σάββαν Λοϊζίδην καὶ Ἀλ. Λιούμπην, τὸν τ. Ὑπουργὸν κ. Α. Λαμπρόπουλον καὶ τὸν βουλευτὴν κ. Μπαμπάκον.

Ἡ ἐκδρομὴ τῆς Θεολογ. Σχολῆς. Ἐπανήλθον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῇ 28 Ἀπριλ. καὶ τῇ 3 Ἰσταμένου πάντες οἱ ἐκεῖ ἐκδραμόντες καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν.

Ἐπιβαλλομένη ἐπανάρθωσις. Μεταξὺ τῶν εἰς Βόρειον Ἑλλάδα ἐργασθέντων Κληρικῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὴν αὐτόσε πνευματικὴν ἐξόρμησιν τοῦ παρελθόντος ἔτους συγκαταλέγετο καὶ ὁ πανος. Ἀρχιμανδρίτης Συνέσιος Κτενάς, οὗτινος τὸ ὄνομα παρελείφη ἐξ ἀβλεψίας κατὰ τὴν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ἀναγραφὴν τῶν κατ' αὐτὴν.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐπιβλητικότητα διεξήχθησαν ἐφέτος τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ἐν Καρδίτῃ αἱ ἑορταὶ τοῦ Πολιοῦχου Ἱερομάρτυρος Ἁγίου Σεραφεῖμ.

Εἰς αὐτὰς μετέσχον, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Κυρίλλου, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ἐδέσσης κ. Διονύσιος, Ἄρτης κ. Σεραφεῖμ, καὶ Τριφυλλίας κ. Δαμασκηνός, οἱ Ὑπουργοὶ Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου κ. κ. Ἀλλεμανῆς καὶ Παπαπολίτης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κ. Μοάτσος, οἱ Διοικηταὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Στρατιωτικῶν Μονάδων, οἱ βουλευταὶ τῶν Νομῶν Καρδίτσης-Τρικκάλων, οἱ Νομάρχαι, Δήμαρχοι Θεσσαλίας κ.λ.π. ἐπίσημοι.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλη ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ Καρδίτσης Μέγας ἑσπερινός, παρισταμένων τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους λαοῦ, συγχροστατούντων ἀπάντων τῶν Ἀρχιερέων, οὓς προσεφώνησεν ὁ Σεβ. Μητροπο-

λίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Κύριλλος, ἀπαντήσαντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ὅστις ἐν συνεχείᾳ ἐκήρυξεν τὸν θεῖον λόγον.

Τὴν πρώτην συνελειτούργησαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ ἅπαντες οἱ ὡς ἄνω Ἀρχιερεῖς, κηρύξαντος τὸν θεῖον λόγον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης κ. Διονυσίου. Μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐγένετο ἀνά τὴν πόλιν Λιτάνευσις ἐν μεγαλοπρεπεστάτῃ πομπῇ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, ἦν παρηκολούθησαν ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ χιλιάδες χριστιανῶν, προσελθόντων ἐξ ἀπάσης τῆς Θεσσαλίας, ἐν συνοδείᾳ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν ὡς ἄνω ἐπισήμων, 150 Ἱερέων, Στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἀρχῶν, σχολείων, Σωματείων, Προσκόπων, ὁδηγῶν κ. λ. π.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως, μετὰ δέσιν ἀπὸ εἰδικῶς στηθείσης ἐξέδρας, ὠμίλησεν ἐπικαίρως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τριφυλλίας κ. Δαμασκηνός.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Δήμαρχος Καρδίτσης παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων, εἰς δὲ παρεκάθησαν οἱ Ὑπουργοί, ὁ Νομάρχης Καρδίτσης, Βουλευταί, Στρατιῶτες περὶ τὰ 50 ἄτομα.

Εἰς πρόποσιν τοῦ κ. Δημάρχου Καρδίτσης ἀπήντησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θεσσαλιώτιδος κ. Κύριλλος καὶ Ἄρτης κ. Σεραφεῖμ.

Τὴν ἑσπέραν δὲ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Μεγάρῳ παρετέθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Κυρίλλου δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, εἰς δὲ παρεκάθησαν ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Δήμαρχος Καρδίτσης, ὁ Διοικητὴς τῆς II Μεραρχίας, οἱ Βουλευταί τοῦ Νομοῦ, τὸ Δικαστικὸν Σῶμα καὶ ἐκπρόσωποι διαφόρων Σωματείων.

Ἦγειρεν πρόποσιν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Κύριλλος, εἰς δὲ ἀπήντησεν ἐκ μέρους τῶν Ἀρχιερέων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης κ. Διονύσιος.

Οἱ Σεβ. Μητροπολίται ἐν συνοδείᾳ τῶν ἐπισήμων παρηκολούθησαν τὰς ἑορτάς, αἵτινες εἶχον ὀργανωθῆ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ ἐν τῷ Σταδίῳ τῆς πόλεως, ἐν τῇ Κεντρικῇ αὐτῆς πλατείᾳ καὶ τῇ αἰθούσῃ «Πάλλας».

Οἱ Σεβ. Μητροπολίται παρέστησαν τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Κυρίλλου τελέσαντος τὸν Ἁγιασμὸν καὶ προσφωνήσαντος ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τοὺς Συνέδρους εὐχηθέντος εὐδόξωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου αὐτῶν.

Τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐκήρυξεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἀλλαμανῆς.

Παρακλήσει τοῦ Νομάρχου Καρδίτσης κ. Γρηγορίου Σακκά, τοῦ Συνεδρίου προήδρευσεν ἐπὶ διήμερον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Κύριλλος, λαβὼν πολλάκις τὸν λόγον καὶ ἀναπτύξας τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τόνισας τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἀποφέρει ἀγαθῇ συνεργασίᾳ μεταξὺ τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων παρήσαν 340 σύνεδροι.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ Στρατιωτικοὶ καὶ Πολιτικοὶ Προϊστάμενοι τῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ τῶν βουλευτῶν τῆς περιφέρειας.

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος τῆς 23 παρ. Μαρτίου ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνη θεία λειτουργία ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῶ τοῦ ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Γεννα-

δίου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς τελευταίας του. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ μνημοσύνου ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ μεταστάντος ἱεράρχου, καθ' ἃ ὠμίλησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ ὁ δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Πετρακάκης, μεθ' ὃ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Βιζυοκίδης, ὡς πρόεδρος τοῦ Ἑλλην. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῶν Δικαίων, κατέθεσε στέφανον εἰς τιμὴν τοῦ διατελέσαντος ἐπιτίμου προέδρου αὐτῶν.

— Καθ' ἃ ἀναγράφει ὁ «Γρηγόριος Παλαμᾶς» τῆς ἱ. Μητροπόλεως, ἡ Θεολογ. Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐξέλεξε τὸν Διευθυντὴν τοῦ αὐτόθι Ἀνωτέρου Ἐκκλησ. Φροντιστηρίου κ. Ἰω. Καλογήρου ὁδηγητὴν εἰς τὴν ἔδραν τῆς Δογματικῆς καὶ τῆς Συμβολικῆς.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορινθίας

Ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχιμ. Μελετίου Γαλανοπούλου Ἐκκλησιαστικῆ Σχολῆ Κορίνθου ἐκδραμοῦσα μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν αὐτῆς εἰς Μυστράν Σπάρτης καὶ τὰ πλησίον χωρία, ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς καὶ φιλοξενίας ὑπὸ τῶν κατοίκων. Μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῆς πολυμέρου καὶ ὠφελιμωτάτης διὰ τοὺς τροφίμους τῆς σχολῆς ἐκδρόμῆς ὁ Πανοσ. Διευθυντὴς ἠύχαριστησε τὰς κοινότητας, αἵτινες ἐφιλοξένησαν τὴν Σχολὴν, διὰ θερμοτάτων ἐπιστολῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΗΠΟΛΕΩΣ

Ἐκκλησία Κρήτης: Το ἐπίσημον Δελτίον τῆς ἱ. Μητροπόλεως Κρήτης «Τίτος Ἀπόστολος» ἐκθέτει διὰ μακρῶν τὰ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως ἐπισήμου πατριαρχικῆς ἀντιπροσωπείας ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πριγκηποννήσων Δωροθέου καὶ Περγάμου Ἀδαμαντίου, ὅπως κομίσωσιν εἰς τὴν Ἱεραρχίαν Κρήτης καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν μήνυμα στοργῆς καὶ εὐλογίας τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηνᾶ γόρα καὶ τῆς σεπτῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐγένετο ἔκτακτος συνοδικὴ διάσκεψις τῇ συμμετοχῇ πάντων τῶν ἱεραρχῶν τῆς νήσου (3 Ἀπριλ.) ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν πατριαρχικῶν ἀπεσταλμένων, καθ' ἣν ἐξητάσθησαν τὰ ἀπασχολούντα τὴν ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίαν σοβαρώτατα ζητήματα, ταῦτα δ' εἶναι α) ἡ κύρωσις τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς Συνόδου Κρήτης καταρτισθέντος καὶ ὑπὸ τῆς πατριαρχικῆς Συνόδου ἐγκριθέντος, ὑποβληθέντος δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Παιδείας καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Σχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας πρὸς κανονικωτέραν διοίκησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ σωτηρίου ἔργου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας β) τὸ Οἰκονομ. πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὧσιν τῆς ὑπὸ τῆς Πολιτείας μελετωμένης ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐναπομεινάντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Κρήτης ψυχῶν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, καταδικαζομένης οὕτω τῆς Ἐκκλησίας εἰς οικονομικὸν μαρασμὸν καὶ εἰς ἀνικανότητα νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀποστολήν. Ἐν τῇ μετὰ τὴν σύσκεψιν ἐκδοθείσῃ συνοδικῇ ἀνακοινώσει ἀναφέρεται ὅτι ἡ Ἱεραρχία Κρήτης ἀνέφερεν εἰς τοὺς Πατριαρχικοὺς ἀντιπροσώπους καὶ τὸ ὁμοφώνως κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐπαναληφθὲν αἴτημα περὶ ὀνομασίας τῶν Ἐπισκοπῶν τῆς νήσου εἰς Μητροπόλεις, τόνισασα ὅτι «τὸ αἴτημα τοῦτο ὑπεβλήθη ὑπὸ τὴν ἀπαράβατον προϋπόθεσιν καὶ τὸν ὅρον, ὅτι δὲν θὰ θιγῇ ἔστω καὶ πόρρωθεν τὸ ὕφιστάμενον ἀπὸ αἰώνων ἐκκλησ. καθέστως τῆς νήσου, τὸ ὁποῖον εὐλαβεῖται ἀπολύτως κληρὸς καὶ λαός», ὡς τοιοῦτο δὲ παρεκάλεσεν ἡ Ἱεραρχία νὰ μελετηθῇ καὶ αὐθις ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

— Καθ' ἃ ἀναγράφει ἡ «Ὀρθοδοξία», τῆς 28 παρ. Ὀκτωβρίου ἐτελέσθησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας περιόδου αὐτῆς καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημά-

των της, ὑπὸ τὰς νέας συνθήκας, καθ' ἃς ἀποφάσει τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐγκρίσει τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἀποκατέστη εἰς τὴν ἀληθινὴν ὕψλην τῆς Σχολῆς θέσιν καὶ μορφήν. Οὕτω ἡ Σχολὴ ἀπηρτίσθη ἐκ δύο τμημάτων: ἑνὸς πλήρους Λυκείου ἐκ τριῶν τάξεων καὶ τετραετοῦς κύκλου Θεολογίας. Προσελήφθησαν 4 εἰσέτι καθηγηταὶ διδάκτορες τῆς Θεολογίας, ἄρτι ἐπανακάμψαντες ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ σπουδῶν των. Τὴν τελετὴν ἐπεσφράγισεν ἡ Α. Θ. Π. δι' εὐχαριστιῶν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εὐαρεσκείας διὰ τὸ ἐν τῇ Σχολῇ συντελούμενον ἔργον. Ἐπὶ τούτοις ἡ Α. Θ. Π. ἀνήγγειλεν ὅτι ἰδρύει ἰδιαίτερον βραβεῖον διὰ τὸν ἐν τοῖς τουρκικοῖς μαθήμασι καθ' ἕκαστον ἔτος τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν λαμβάνοντα μαθητὴν.

— Ἡ ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴ Σχολὴ ἀριθμεῖ νῦν 9 μὲν καθηγητὰς τοῦ Θεολογικοῦ Τμήματος, 11 δὲ τεῦ Γυμνασιακοῦ, καὶ 5 τούρκους καθηγητὰς, διδάσκοντας τουρκικὴν φιλολογοῖαν, Γεωγραφίαν καὶ Ἱστορίαν, καὶ τὴν Κοινωνιολογίαν τὸ στρατιωτικὸν μάθημα διδάσκειται εἰς μόνους τοὺς τούρκους ὑπηκόους.

Τὰ μαθήματα τοῦ Θεολογ. Τμήματος εἶναι: Ἐκκλησ. Ἱστορία τῆς πρώτης περιόδου, μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων, Ὀμιλητικὴ, Κανονικὸν Δίκαιον, Ποιμαντικὴ, Λειτουργικὴ, Ἑβρ. Ἀρχαιολογία, Ἑρμηνευτικὴ, Συμβολικὴ, Ἀπολογητικὴ, Δογματικὴ, Ἱστορία δογμάτων, Ἱστορία τῶν θρησκευμάτων, Χριστ. Ἀρχαιολογία, Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας, Φιλοσοφικὴ Ἠθικὴ, Χριστιανικὴ Ἠθικὴ, Ἐξηγητικὴ εἰς τὴν Κ. Δ., Ἱστορία τῆς Μεταρρυθμίσεως, Ἱστορία τῆς Οἰκουμ. Κινήσεως, καὶ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησ. Τέχνης.

— Σχολάρχης τῆς Θεολογ. Σχολῆς Χάλκης διωρίσθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰκονίου κ. Ἰάκωβος, εἰς δὲ τὸν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ὁ εἰς πρεσβύτερον πρὸς τοῦτο χειροτονηθεὶς καὶ ὑπ' αὐτῆς τιμηθεὶς διὰ τοῦ ὄφφικίου τοῦ Μ. Πρωτοσυγγέλλου τέως Ἀρχιδιακονεύων Πανοσιολ. Αἰμιλιανῶς Ζαχαρόπουλος.

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς. Πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Μιχαὴλ συνεκροτήθη ἐσχάτως ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς σύσκεψις ὄλων τῶν ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Εἰς ταύτην μετέσχον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Μιχαὴλ, οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Μπασχίρ, τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, Μητροπολίτης Λεόντιος, Ρώσσοις Μητροπολίτης, Ἐπίσκοπος Μπογδάν, τῆς ὑπὸ τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, Ἐπίσκοπος Ὁρέστης, τῆς Καρπαθορωσσικῆς Ἐκκλησίας, Ἐπίσκοπος Νίκων τῆς Φλωρίδος, τῆς ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἀναστάσιον ρωσικῆς μερίδος, ὁ καθηγητὴς Γ. Φλορόβσκη, Κοσμήτωρ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου τῆς Ν. Ὑόρκης, εἰς Σέρβος καὶ εἰς Ρουμάνος ἱερεῖς. Σκοπὸς τῆς συσκέψεως ἦτο ἡ συνεργασία καὶ ὁ συντονισμὸς ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων δυνάμεων διὰ τὴν ὀρθόδοξον νεολαίαν, ἡ δημοσίευσις ὀρθοδόξων βιβλίων καὶ παρόμοιοι σκοποὶ. Ἐπίσης συνεζητήθησαν τὰ ἐγχειρόμενα προβλήματα ἐκ τῆς διασπάσεως τῶν δυνάμεων τῶν ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐξεφράσθη ἀπὸ ὄλους ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία, ἵνα ἐπὶ τέλος συγκροτηθῆ μία συμβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ —ἐγκριθεῖσα παμψηφεί— ἐξ ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν μερίδων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἥτις θὰ συζητῆ καὶ θὰ ἐπιλαμβάνηται παντὸς θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ ζητήματος τῆς Ὁρθοδοξίας τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀνακοινωθὲν τοῦ Πατριαρχείου θεωρεῖ ἀπαραίτητον νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης κ. Χριστοφόρος ἀπέστειλε μὲν τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ζητῶν νὰ ἐνεργήσῃ «ὡπως δοθῆ ἡ χάρις τῆς ἡμῶν εἰς θάνατον ἐκτελέσεως τῶν γνωστῶν κατασκοπῶν Μπε-

λογιάννη καὶ λοιπῶν», καθ' ἃ ἀνέφερε δημοσιευθὲν ἐν τῇ «Καθημερινῇ» τῆς 1 Ἀπριλίου τηλεγράφημα ἐκ Βαρσοβίας, «ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῆς μὴ ἐκτελέσεως νὰ δεχθῶσι ταυτοχρόνως τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν πατρίδα τῶν 28.000 ἑλληνοπαίδων, οἱ ὅποιοι κρατοῦνται εἰς τὰς χώρας, ἐν αἷς ἐπικρατεῖ ὁ κομμουνισμὸς, τὸν ὅποιον ἐξυπηρετοῦν οἱ ἐκτελεσθέντες. Ταῦτα πρὸς ἐπανόρθωσιν».

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν ἐγκυκλίῳ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους τῆς Κύπρου ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, μετὰ λύπης παρατηρεῖ ὅτι «ἐσχάτως τινὲς τῶν διδασκάλων, παραγνωρίζοντες τὸ γεγονός, ὅτι εἶναι διδάσκαλοι ἑλληνοπαίδων, δὲν καταβάλλουσι τὴν δέουσαν προσπάθειαν πρὸς δημιουργίαν ἑλληνικῶν συνειδήσεων παρὰ τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, ἀρκούμενοι εἰς μὴν τὴν παροχὴν τῶν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ἐπιβαλλομένων γνώσεων, περικόπτοντες ἐνίοτε ἐκ τῆς ἑλληνικῆς φρονηματιστικῆς ὕλης περισσότερα τῶν ὅσων ἤδη τὸ Κυβερνητικὸν πρόγραμμα περιέκοψε...». «Αἱ ὠραιότεραι καὶ ὕψηλότεραι σελίδες τῆς ἀρχαίας, τῆς βυζαντινῆς καὶ τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἱστορίας, αἱ ὕψηλα κατακτήσεις τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἡ Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος, αἱ σημεριναὶ πρόοδοι τῆς ἐλευθέρου πατρίδος εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὕλης, πᾶν, τέλος, δυνάμενον νὰ ζωντανεύσῃ τὴν σημερινὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα... δέον νὰ ἀναπτύσσεται ἐπαρκῶς—συνιστᾷ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος—εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὸ πνεῦμα τῶν εἰς χεῖρας ὑμῶν ἐμπεπιστευμένων ἑλλήνων Κυπριοπαίδων... Γνωρίζομεν καλῶς—ἐπάγεται ἡ Α. Μ.—ὅτι ἡ κυβερνητικὴ ὑπαλληλοποίησις τῶν διδασκάλων καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐξάρτησις τούτων ἐκ τοῦ Γραφείου Παιδείας, .. δυσχεραίνει τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν ἑλλήνων Κυπρίων διδασκάλων εἰς τὴν ὕψλην ἀποστολὴν των. Παρὰ ταῦτα ὅμως, ἕκαστος διδάσκαλος ὡς εὖρη τὸν τρόπον ὥστε νὰ μὴ παραλείπῃ τὸ καθῆκόν του. Ἡ πλήρης ὑποδούλωσις τῆς κατωτέρας Παιδείας τοῦ τόπου μας ἀποβλέπει εἰς τὸν ἀφελληνισμὸν τῶν τέκνων μας. Τοῦτο ὅμως δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐπιτρέψωμεν. Εἴμεθα ὑπόλογοι ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας...».

— Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱ. Συνόδου ἀναφέρει, ὅτι, ἐξ ἀφορμῆς ἐπιστολῆς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ζητήσαντος τὴν γνώμην καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν συγκαλούμενα συνέδρια, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐξέφρασε γνώμην ὑπὲρ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὰ Παγχριστιανικὰ Συνέδρια, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι θὰ λαμβάνωσι μέρος μόνον εἰς συζητήσεις ἐπὶ πρακτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ δογματικῶν. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως εἰς τὸ ἐν Λοῦνδὸν Συνέδριον ἀντιπροσωπευθῆ καὶ ἡ Ἐκκλησία Κύπρου.

— Ἀπεφασίσθη ὅπως ἀπονεμηθῆ τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Κύριον Σπυρίδωνα, διὰ τὰς πολυτίμους αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑθνικὸν Ἀγῶνα τῆς Κύπρου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ Ὁρθόδοξος Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Βελιγραδίου καὶ αἱ Ρωμαιοκαθολικαὶ Θεολογικαὶ Σχολαὶ τοῦ Ζάγκρεμπ καὶ τῆς Λουμπλιάνα εἰδοποιήθησαν ὅτι θὰ ἀποχωρισθῶν ἀπὸ τὸ σχολικὸν σύστημα τοῦ Κράτους μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους λήγοντος τὸν Ἰούλιον. Πιθανὸν ἐν τῷ μέλλοντι τὸ Κράτος νὰ ἐνισχύσῃ ὑλικῶς τὰς ἐν λόγῳ Θεολογικὰς Σχολὰς κατόπιν συμφωνίας μετὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς. Τὴν εὐθύνην τῆς περαιτέρω συντηρή-

σεως τῶν Σχολῶν θὰ ἀναλάβουν αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαί. Ἡδη δὲ ἡ Σερβικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μελετᾷ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς μὲ Θεολογικὴν Ἀκαδημίαν. Τὸ Γιουγκοσλαβικὸν Πρακτορεῖον ὅπου σχολιάζον τὸ μέτρον ἰσχυρίζεται, ὅτι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ περιορισμὸν τῆς θρησκευτικῆς δράσεως, ἀλλ' ὅτι εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ Σύνταγμα, καθ' ὃ ἡ Ἐκκλησία εἶναι χωρισμένη ἀπὸ τὸ Κράτος. Συνέπεια τῶν μέτρων τούτων ἦτο ἡ κατάργησις τῆς διδασκαλίας τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀπὸ ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Σλοβενίας καὶ τῆς Κροατίας ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου. Αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθημάτος τῆς Ἠθικῆς. Ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Ἁγία Γραφή θὰ διδάσκηται μόνον ἐν τοῖς ναοῖς ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας δὲν θὰ γίνῃ κακὴ χρῆσις ὑπὸ τῶν ἰερέων διὰ πολιτικὴν προπαγάνδαν κατὰ τῆς ὑφισταμένης τάξεως ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ. Πᾶσα παράβασις τοῦ ὅρου τούτου θὰ ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος νὰ συνεχίσουν οἱ ἱερεῖς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἰς τὰ παιδία.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Αἰγύπτου, ὁ Αἰγύπτιος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνεκοίνωσεν ἔσχατως, ὅτι οἱ εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα φοιτῶντες χριστιανόπαιδες θὰ τυγχάνουν εἰδικῆς θρησκευτικῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, καθ' ὃν χρόνον οἱ μουσουλμανόπαιδες συμμαθηταὶ τῶν θὰ διδάσκονται τὸ Κοράνιον. Μέχρι τοῦδε ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς μουσουλμανόπαιδας μαθητάς, οἱ χριστιανόπαιδες δὲν ἐτύχχανον θρησκευτικῆς τίνος διδασκαλίας. Ἄς σημειωθῇ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν χριστιανοπαίδων ἐν Αἰγύπτῳ ἀνήκουν εἰς τὴν Κοπτικὴν Ἐκκλησίαν, ἡ διδασκαλία τῆς ὁποίας θὰ διδάσκηται εἰς τὰ σχολεῖα. Ὁ Ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης, ὅτι καὶ τὰ χριστιανικὰ σχολεῖα ἐν Αἰγύπτῳ θὰ παρέχουν ἀνάλογον θρησκευτικὴν διδασκαλίαν εἰς τοὺς μουσουλμάνους μαθητάς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπὸ 10-14 Ἀπριλίου ἐ.ε. ἔλαβε χώραν ἐν Βέρνη τῆς Ἑλβετίας συνέδριον τῆς Societas Studiorum Novi Testamenti, τοῦ ὁποίου μετέσχεν ἕκ τῶν ἡμετέρων ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν κ. Π. Μπρατωϊτῆς εισηγηθεὶς ἐπὶ ἑνὸς τῶν 4 κυρίων θεμάτων «Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ».

Ὁ αὐτὸς καθηγητὴς, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Προτεσταντικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου, μετέβη ἐκεῖ μετὰ τὸ εἰρημένον συνέδριον καὶ ἔδωκε σειρὰν μαθημάτων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βασιλείου Μ. Βέλλα Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἐκκλησιαστικὰ Ἀναγνώσματα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Α'. Ἐκλεκτοὶ Ψαλμοὶ (Εἰσαγωγή—ζείμενον—ἐρμηνεία). Ἀθήναι 1952 (σελ. 230).

Ἀρχιμ. Φιλοθέου Ζερβάκου Καθηγουμένου τῆς ἐν Πάρῳ ἱ. Μονῆς Δογγοβάρδας, Ἱερός πόλεμος κατὰ τῆς βλασφημίας. Ἐν Πειραιεὶ 1952 (σελ. 95).

Σώτου Χονδροπούλου Πορεία στὸ φῶς. Δηγημάτα. Ἐκδόσεις «Ἡ Λαμασκός». Ἀθήναι 1952 (σελ. 145).

Α. Β. Υ. Πριγκιπίσης Βιλεμίνης τῆς Ὀλλανδίας Ὁ Χριστὸς ὁ μέγας Ἄγνωστος. Ἐκδόσεις «Ἡ Λαμασκός». Ἀθήναι 1952 (σελ. 43).

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον: Τὸ Ἱερόν Ἁγίασμα τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς ἱ. Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ. (Ἱστορικὰ σημειώματα καὶ ἱερά παράδοσις). Μετὰ πλήρους ἁσματικῆς Ἀκολουθίας καὶ πολλῶν εἰκόνων. Μερίμνη καὶ διαπῆγη τῆς Πνευματικῆς Διακονίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἰσταμποῦλ 1952. Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου.

Ἀντιστρατήγου ἐ. ἀ. Κλεάνθους Μπουλαῶ Ἐθνικὴ Ἀγωγή. Μέρους πρώτων: Ἠθικὰ καὶ πολιτικὰ διδάγματα

ἐκ τῆς Ἱστορίας. Τί πρέπει νὰ γνωρίζῃ κάθε Ἕλλην. Ἀθήναι 1952 (σελ. 174).

Σπυρ. Μ. Καλλιάρια Καθηγητοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Ὑλισμὸς καὶ σύγχρονος Βιολογία καὶ Ψυχολογία. Ἐκδόσεις δευτέρου ἐπιτηρημένου. Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (ἀριθ. 36). Ἀθήναι 1952 (σελ. 93).

Myr Tihamer Toth Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Βουδαπέστης, Πόθεν ἔρχεσαι καὶ ποῦ ὑπάγεις; Κατὰ μετάφρασιν Ἰωάννου Γ. Παναγιωτίδου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. Βιβλιοθήκη διὰ παιδιὰ καὶ νέους. Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἀθήναι 1952 (σελ. 98).

Ἀθανασίου Πάνου Χαστούπη δρος Θεολογ. (Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν) καὶ Φιλοσ. (Northwestern Uni.), Τὸ φιλολογικὸν πρόβλημα τοῦ βιβλίου τοῦ Ἱεροῦ (κεφάλαια 1—25₁₄). Διατριβὴ ἐπὶ Ὑψηλοῦ ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀθήναι 1952 (σελ. 154).

Ἀντιπειρατικά Σωτήρια: Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἐπὶ σωτηρία τοῦ λαοῦ τῆς Μήλου ἀπὸ πειρατικῆς ἐπιδρομῆς. Ἐν Πειραιεὶ 1952 (σελ. 12, μετὰ τῆς εἰκόνης τοῦ ἱ. προσκυνήματος τῆς Μήλου).

Σοφοκόλους Δ. Λώλη Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις. Ἀθήναι 1952 (σελ. 15).

Χριστιανικὴ Ἔστις Πατρῶν, Ἐκθεσις πεπραγμένων ἔτους 1951 (σελ. 16).

(†) **Βασιλείου Ἀτέση** Μητροπολίτου πρ. Λήμνου, Ὁ τίτλος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας». Ἀθήναι 1952 (σελ. 15).

Μιχ. Β. Κυριακάκη Οἱ ἐπτά λόγοι τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ἐκδόσεις «Φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου». Ἀθήναι (16ον σελ. 78).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αἰδ. Χρ. Μακρῆν, Φούρκαν, Κασσάνδρας ἐνεγράφητε. **Αἰδ. Ι. Ροδόπουλον**, Λάγκαν, Πατρῶν τὸ λάθος εἶναι ἰδικόν σας, διότι δὲν μᾶς εἰδοποιήσατε περὶ τῆς μεταθέσεώς σας: ἐτακτοποιήθητε ἤδη.— **Αἰδ. Α. Κωνσταντόπουλον**, Χιόναν, Πατρῶν Ἀ. Κατζηϊωάννου, Μουρνιές, Χαλίων. **Μ. Παναγιωτόπουλον**, Χρυσοπηγῆν, Ἡρακλείου. **Κ. Ζάγκον**, Μανδάνισσα, Ἀργινίου. **Ν. Ἀντωνικόπουλον**, Ἀρσάνεια, Καλαβρυτῶν. **Π. Χριστόπουλον**, Ρηγάνιον, Ναυπακτίας. **Κ. Ἀλυσανδράκην**, Πλάτανον, Κρήτης. **Χ. Παπαγιαννάκιον**, Φορδέτσαν, Ἡρακλείου. **Γ. Ψύλλαν**, Ἀμαλιάδα, Ἡλείας. **Σ. Παρμάκην**, Σκουτσειάδον, Ἀργινίου. **Α. Χαλκιάν**, Στανόν, Ἀρναίας. **Α. Κωνσταντινίδην**, Θεσσαλονίκην: διευθύνσεις σας διαρρῶθησαν.— **Αἰδ. Ἐμ. Δρακωνάκιον**, Σχοινιά, Μεγαμβέλλου. **Ἐ. Ἀγοραστόν**, Κοκκαλοῦν, Θεσσαλονίκης: γενομένου ἐλέγχου δὲν εἰρέθητε εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἤδη ἐνεγράφητε καὶ φύλλα ἀπεστάλησαν.— **Αἰδ. Σ. Λαζαρίδην**, Ἄραχον, Βεροίας. **Μ. Κοκκινίδην**, Ἡράκλειον, Κρήτης. **Α. Παπαθεοδώρου**, Καστανοχώριον, Μεγαλοπόλεως. **Θ. Μαβῆν**, Θεσσαλονίκην. **Ι. Παπαδοκοκολάκην**, Ν. Χωρίον, Ἀποκορώνου: διευθύνσεις σας ἐτακτοποιήθησαν φύλλα ἀπεστάλησαν.— **Αἰδ. Δημ. Παππάν**, Μ. Βάλτον, Κορινθίας. **Ι. Πέτρου**, Ἰσθμίαν, Κορινθίας. **Β. Ζαχαρόπουλον**, Ἀργιλιάν, Μεσολογγίου: αἰτηθέντα φύλλα ἐστάλησαν.— **Αἰδ. Φρ. Καντζηλλιέρην**, Καρδιακὴν, Τήνον: λυπούμεθα διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν καθυστέρησιν ἤδη ἐτακτοποιήθη διευθύνσεις σας, φύλλα καθυστερηθέντα ἀπεστάλησαν φύλλον θὰ ἀποστέλλεται τακτικὰ.

Κάθε μῆνα ἐκδίδονται

«ΤΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΣΠΗΤΙ»

καὶ

«ΤΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ»

Τὰ περιοδικὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α =

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Σάμου - Ἱκαρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», 2) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 536/1945 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος» καὶ 3) τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Α. Νόμου 540/1945 «Περὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Κοινότητος Καρκιναγρίου τῆς νήσου Ἱκαρίας ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ἡμῶν προκηρύξεως εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῆ 28ῃ Μαρτίου 1952

† Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας Εἰρηναῖος

Ἱ. Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς Ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Ἀρωνιάδι Βάλτου Ἱεροῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Θωμᾶς προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200/1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 586/1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2200/40 ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῆ 24 Ἀπριλίου 1952

† Ὁ Αἰτωλοακαρνανίας Ἱερόθεος

Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας καὶ Παξῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου κλπ.», τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 540/1945 «Περὶ Ἐκκλησιᾶς. Ἐκπαίδευσως», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 83719 καὶ ἀπὸ 7-10-1946 Ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου τοῦ χωρίου Κουραμάδων-Κερκύρας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι Ἐφημέριοι τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας.

Περισσότερας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

Ἡ παρούσα κοινοποιηθῆτω μερίμνη τοῦ οἰκείου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου δι' ἀναγνώσεως ἐπ' Ἐκκλησιαστικῆς καὶ θυροκολλησεως ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ, καὶ δημοσιευθῆτω εἰς τὰ Περιοδικὰ «Ἐκκλησία» καὶ «Ἁγιοὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος».

Ἐν Κερκύρα τῆ 28 Ἀπριλίου 1952

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Μεθόδιος

Ἱ. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ τὰς τούτω σχετικὰς διατάξεις, προσκαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ χειροτονηθῶσιν ἢ μετατεθῶσιν ὡς τακτικοὶ ἐφημέριοι εἰς τινὰ τῶν ἐνοριῶν τῶν χωρίων, Κώμης, Μαντζαργᾶ, Ροῖνου, Ἐπισκοπῆς, Βουνοῦ, Ζευγολατιοῦ, Τσελεπάκου, Κερασταρίου, Μαυρογιάννη, Ἄνω-Κολλινῶν, Κάτω-Κολλινῶν, Βλαχοκερασιᾶς, Κανδάλου, Ἁγίας Σοφίας, Δολιανῶν, Νέας-Χώρας, Καρατούλα, Περδικόβρυσης, Ἄστρους, Παραλίου-Ἄστρους, Πέρα-Μελάνων, Λεωνιδίου (Τριῶν Ἱεραρχῶν), Λεωνιδίου (Εὐαγγελισμοῦ), Κοσμᾶ καὶ Νεοχωρίου-Κυνουρίας, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ἐν τῷ Περιοδικῷ «Ἐκκλησία» υποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν προκειμένων νὰ ἀνακηρυχθῶμεν ὑποψηφίους διὰ τὰς ἐνορίας ταύτας.

Ἐν Τριπόλει τῆ 30 Ἀπριλίου 1952

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός

Ἱ. Μητρόπολις Σισανίου καὶ Σιατίστης

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν χρεουσιῶν ὀργανικῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς Κοινότητος Γαλατινῆς καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀναργύρων τῆς Κοινότητος Ἁγ. Ἀναργύρων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/40 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης προκηρύξεως ὑποβάλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ἡμῶν δι' αἰτήσεως τῶν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Σιατίστῃ τῆ 1ῃ Μαΐου 1952

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἰάκωβος

Ἱερά Μητρόπολις Νευροκοπίου

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν χρεουσιῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἁγίων Κωνῖνου καὶ Ἑλένης Ποταμῶν καὶ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Παγονερίου τῆς Θεοσώστου ἡμῶν Ἐπαρχίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις ταύτας καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Νόμου 2200/1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης προκηρύξεως ὑποβάλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ἡμῶν δι' αἰτήσεως τῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου προβλεπόμενα προσόντα.

Ἐν Κάτω Νευροκοπίῳ τῆ 5 Μαΐου 1952

† Ὁ Νευροκοπίου Ἀγαθάγγελος

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀκαδημαϊκός
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
EMMAN. Γ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ
Πρωτοπρεσβύτερος—Κατηχητῆς

Ἐπεφύκων Τυπογραφείου: ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΡΟΥΤΣΗΣ

Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰαίου 1.